

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ทุนวิจัย
กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช

รายงานผลการวิจัย
เรื่อง

การสังเคราะห์สารพอร์ชเลนเฟลสปาร์
เพื่อใช้ในงานทันตกรรม

สถาบันวิทยบริการ
โดย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุทธิน พูนาเรืองรอง

617.695
ส 779 ก

เมษายน ๒๕๔๔

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทุนวิจัย

กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช

รายงานผลการวิจัย

การสังเคราะห์สารพอร์ซเลนเพลสปาร์เพื่อใช้ในงานทันตกรรม

(Synthesis of feldspathic porcelain for dental restoration)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทธิน คุณารีองรอง

9 เมษายน 2544

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณทุกท่านที่มีความร่วมมือในการวิจัย ทดลองรัฐศาสตร์ สถาบันฯ ให้เงินทุนวิจัย กองทุนรัชดาภิเษกสมบูรณ์ เพื่อสนับสนุน
ในการทำงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณบริษัทที่เป็นพันธมิตรในการสนับสนุนวิจัย สถาบันฯ ดังนี้

- 1). Compound Clay Co. Ltd.
- 2). MRD-ECC Co. Ltd.
- 3). Ferro Co. Ltd.
- 4). Cerdec (Thailand) Co. Ltd.

ขอขอบคุณบุคคลต่อไปนี้ที่มีส่วนในการช่วยเหลืองานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัยนี้

- 1). คุณธนาวดี เศรษคุปต์
- 2). คุณปวินทร์ สุทธิศรี ณ อยุธยา
- 3). คุณธนาพรพรรณ จิราทรพย์อนันต์
- 4). คุณไชรัตน์ แคงพัฒน์
- 5). คุณธนากร ชาสนานะเพียรพงศ์
- 6). คุณนิตยา แก้วแทrog
- 7). คุณวิชิต ประกายพรรณ
- 8). คุณนิรฉิต อิสรจินดา
- 9). คุณปรมเมศร์ ติยะสิงหา

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ชื่อโครงการวิจัย	การสังเคราะห์สารพอร์ฟินเพลสปาร์เพื่อใช้ในงานทันตกรรม
ชื่อผู้วิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกิน คุณานึงร่อง
เดือนและปีที่ทำวิจัยเสร็จ	ธันวาคม 2543

บทคัดย่อ

ปัจจุบันสารพอร์ชเลนเฟลสปาร์ที่ใช้ในงานหันตกรรมต้องส่งนำเข้าจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ในงานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาการสังเคราะห์สารพอร์ชเลนเฟลสปาร์ขึ้นเอง โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการศึกษาสมบัติของวัสดุดินหลักที่ใช้ในการสังเคราะห์สารพอร์ชเลนเฟลสปาร์จากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ไปร์แซฟเฟลสปาร์ ดิน ควอทซ์ และหินดิน โดยคุณค่าประกอบทางเคมี เฟส และสมบัตินั้นๆ เช่น สี การหลอมตัว และการขยายตัวเมื่อได้รับความร้อน ส่วนที่สองเป็นการสังเคราะห์สารพอร์ชเลนเฟลสปาร์โดยนำวัสดุดินที่คัดเลือกจากผลการทดลองของส่วนแรกมาใช้ในการสังเคราะห์ สารพอร์ชเลนเฟลสปาร์ถูกสังเคราะห์ขึ้นโดยการปรับเปลี่ยนสัดส่วนผสมของวัสดุดินที่ใช้และสภาพในการเผาเพื่อให้ได้เฟลสปอร์ชเลนเฟลสปาร์ที่มีใน VMK95 ซึ่งเป็นสารพอร์ชเลนเฟลสปาร์จากต่างประเทศที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน นอกจากนี้ได้ทำการเบรียบเทียนสมบัติ ต่าง ๆ ของสารที่สังเคราะห์ขึ้นกับของ VMK95 เช่น สี ประดิษฐ์รักษายั่งวัสดุ ความทนทานทางเคมีโดยใช้น้ำส้มสายชู และความทนทานต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิอย่างฉับพลัน

ผลการทดสอบในส่วนของวัสดุดิบพบว่า Nepheline Syenite และ เฟลสปาร์ KM85 มีปริมาณของโปแทสเซียมสูงและมีการหลอมตัวที่ดี ส่วนพิธีที่ทำการทดสอบซึ่งได้แก่ FP606, FP660 และ 502000 ซึ่งเป็นพิธีที่อุณหภูมิต่ำมีการหลอมตัวที่ใกล้เคียงกันในช่วงอุณหภูมิ 1150 - 1200 °C วัสดุดิบเหล่านี้ได้ถูกคัดเลือกให้สำหรับสังเคราะห์สารพอร์ซิเนฟลสปาร์

ผลการทดลองในการสังเคราะห์สารพอร์เชลีนเพลสปาร์โดยดูไฟของถุไทรที่เกิดขึ้นในการสังเคราะห์เป็นหลัก พบว่าส่วนผสมที่ให้ไฟของถุไทรที่เนื่องกับของ VMK95 ได้จาก Nepheline Syenite 84%, ควอทซ์ 6%, ดินขาวะนนของ 5% และ FP606 5% โดยทำการเผาอยู่ในช่วง $1185\text{--}1210\text{ }^{\circ}\text{C}$ และทำให้เย็นตัวอย่างร้า ๆ ในช่วง อุณหภูมิที่ metamorphic 1000 $^{\circ}\text{C}$ ก่อนทำการเย็นตัวอย่างรวดเร็วจนทันอุณหภูมิของการเปลี่ยนเฟสของควอทซ์ แล้วจึงให้เย็นตัวอย่างร้า ๆ ในช่วงอุณหภูมิ 500-270 $^{\circ}\text{C}$ เพื่อทำให้ถุไทรที่มีโครงสร้างคิวบิกเปลี่ยนไป เป็นเตตราหินอส สำหรับผลของการละลายในน้ำสัมประสิทธิ์ของสารที่สังเคราะห์ขึ้นมีค่าน้อยกว่า 0.1% เมื่อเทียบ กับการละลายของ VMK95 ซึ่งมีเพียง 0.006% สำหรับความหนาแน่นของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิโดยการทำให้ เย็นตัวอย่างฉบับล้นจากอุณหภูมิ 200 $^{\circ}\text{C}$ ลงมาที่อุณหภูมิของน้ำที่มีน้ำแข็งละลายอยู่ พนวณว่ามีรอยแตกที่ผิวขึ้นงาน ทั้งในหัวของสารพอร์เชลีนที่สังเคราะห์ขึ้นและ VMK95

Project Title	Synthesis of feldspathic porcelain for dental restoration
Investigator	Sutin Kuharuangrong, PhD
Year	2000

Abstract

Currently, feldspathic porcelain for dental restoration has been imported and its demand has increased every year. In this research, the dental porcelain was attempted to synthesize. Two parts of experiment were provided for this study. The first section concentrated on selecting the raw materials and their sources. The main materials such as potash feldspar, clay, quartz and frit were investigated on their chemical components, phase and firing properties, i.e. color, fusion and thermal expansion. The second part was to synthesize the feldspathic porcelain from the selected raw materials by changing the compositions and firing schedule to achieve Leucite phase as obtained from the commercial VMK95 dental porcelain. In addition, the coefficient of thermal expansion, the chemical solubility in vinegar and thermal shock resistance of synthesized porcelain and VMK95 were compared.

The results showed that Nepheline Syenite, potash feldspar KM85, Ranong china clay, Frit FP606, FP660 and 502000 were used to synthesize the feldspathic porcelain. This selection was based on %K₂O, %total flux and its fusion.

In this research, synthesized Leucite determined from XRD could be obtained from the composition of 84%Nepheline Syenite, 6%quartz, 5%Ranong china clay and 5%FP606. The optimum firing schedule was 1185-1210 °C and then slowly cooled to 1000 °C before quenched down to below the temperature of quartz inversion. To achieve the transformation of cubic to tetragonal Leucite, slow cooling was required from 500-270 °C.

The solubility of synthesized feldspathic porcelain in 5% distilled vinegar was less than 0.1% as compared to that of VMK95, only 0.006%. For the thermal shock resistance by quenching from 200 °C to ice water, the microcracks appeared in both of synthesized feldspathic porcelain and VMK95.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	i
บทคัดย่อภาษาไทย	ii
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	iii
สารบัญ	iv
รายการตารางประกอบ	v
รายการรูปภาพประกอบ	vi
 บทที่ 1. บทนำ	1
บทที่ 2. การศึกษาวัฒนธรรมแต่ละชนิด	3
วิธีการวิจัย	3
ผลการทดลองและอภิปรายผล	6
สรุปผลการทดลอง	14
บทที่ 3. การสังเคราะห์สารพื่อเรียนเพลสปาร์	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
วิธีการวิจัย	16
ผลการทดลองและอภิปรายผล	17
สรุปผลการทดลอง	23
บทที่ 4. ข้อเสนอแนะ	27
เอกสารอ้างอิง	28
ภาคผนวก	29

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
2.1 ข้อมูลของคู่ประกอบเคมีเป็นปอร์เซนต์ของเฟลสปาร์จากแหล่งต่าง ๆ ที่เลือกนำมาทดสอบ (จาก Suppliers แต่ละแหล่ง)	4
2.2 ข้อมูลของดินขาวะนอง B85 จากhardt ลัมแพน (MRD-ECC Co., Ltd)	5
2.3 ข้อมูลของฟิวติต่าง ๆ ที่นำมาทดสอบ (ได้จาก Ferro Co., Ltd)	5
2.4 เปรียบเทียบ Chemical Analysis ของ NS และ Super KG เป็นปอร์เซนต์ออกไซด์ ของธาตุซึ่งได้จากการตรวจสอบด้วยXRF กับที่ได้วัดข้อมูลจากตัวแทนจำหน่าย	6
2.5 เปรียบเทียบ Chemical Analysis ของ FP606, FP660 และ VMK95 เป็นปอร์เซนต์ออกไซด์ของธาตุซึ่งได้จากการตรวจสอบด้วย XRF	7
2.6 ผลการทดสอบตัวของเฟลสปาร์จากแหล่งต่าง ๆ กันที่มาที่อุณหภูมิต่าง ๆ กัน	10
2.7 ผลการทดสอบตัวของดินขาวะนอง B85, ฟิวต์ FP606 และ FP660 ที่มาที่อุณหภูมิ ต่าง ๆ กัน	10
3.1 ผล Chemical analysis เป็นปอร์เซนต์ที่ได้จากการตรวจสอบด้วย XRF ของสูตรที่เตรียมขึ้น 2 ครั้งและ VMK95ที่ซื้อมา lot ใหม่	21
3.2 อุณหภูมิการเผาของส่วนผสมที่ใช้ frit ใน % ที่ต่างกันโดยเปรียบเทียบ กับขั้นตอนเดียวกัน	21
3.3 สัมประสิทธิ์การขยายตัวของ VMK95, สูตร 2 (NS), FP660, 502000 และสารผสม	22
3.4 ผลการทดสอบที่มีต่อน้ำสัมชายชูของตัวพอย์เรนเฟลสปาร์ที่เตรียมขึ้นจากส่วนผสมต่าง ๆ	23

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการรูปภาพประกอบ

ข้อที่		หน้า
1.1	เฟลไซอะแกรมของ $K_2O-Al_2O_3-SiO_2$ และส่วนประกอบหลักของสารพอร์ซิเลนไฟลสปาร์	2
2.1	ผล XRD ของโนปเปอร์สเฟลสปาร์ KM85	8
2.2	ผล XRD ของ Nepheline Syenite	8
2.3	ผล XRD ของดินขาวะนอง B85	9
2.4	ผล XRD ของควอทซ์	9
2.5	ผล XRD ของฟิวชิต FP660	11
2.6	การทดสอบตัวและสีนลังเนยของ Nepheline Syenite ที่อุณหภูมิ 1200, 1250 และ 1280 °C	11
2.7	การทดสอบตัวและสีนลังเนยของ KM85 ที่อุณหภูมิ 1200, 1250 และ 1280 °C	12
2.8	การทดสอบตัวและสีนลังเนยดินขาวะนอง B85 ที่อุณหภูมิ 1200, 1250 และ 1280 °C	12
2.9	การทดสอบตัวและสีนลังเนยของ FP660 ที่อุณหภูมิ 1200, 1250 และ 1280 °C	13
2.10	การทดสอบตัวและสีนลังเนยของ FP606 ที่อุณหภูมิ 1200, 1250 และ 1280 °C	13
2.11	ผลการขยายตัวเมื่อได้รับความร้อนของ FP660 และ 502000	14
3.1	ผล XRD ของส่วนผสมที่มี KM85 เป็นหลัก (สูตรที่ 1) ที่อุณหภูมิการเผาต่าง ๆ กัน	19
3.2	ผล XRD ของส่วนผสมที่มี NS เป็นหลัก (สูตรที่ 1) ที่อุณหภูมิการเผาต่าง ๆ กัน	20
3.3	ผล XRD ของ VMK95 และสูตรที่ 2 หลังจากการทำ sintering	20
3.4	ผล Thermal Shock resistance ของ VMK95 (Magnification 40X)	24
3.5	ผล Thermal Shock resistance ของ สูตรที่ 2 ผสมกับ FP660 ในสัดส่วน 60:40	24
3.6	ผล Thermal Shock resistance ของ สูตรที่ 2 ผสมกับ 502000 ในสัดส่วน 80:20	25
3.7	ผล Thermal Shock resistance ของ สูตรที่ 2 ผสมกับ 502000 ในสัดส่วน 70:30	25
3.8	ผล Thermal Shock resistance ของ สูตรที่ 2 ผสมกับ 502000 ในสัดส่วน 60:40	26

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

พ่อร์ชเลนถูกนำมาใช้งานทางด้านทันตกรรมโดยนำมาทำเป็นฟันปลอม (artificial denture teeth) หรือ
นำพ่อร์ชเลนมาซ้อมส่วนที่เป็นโครงสร้างของฟัน โดยปกติวัสดุดินที่นำมาทำฟันพ่อร์ชเลนมักประกอบด้วย [1,2]

73-85% โพลีเมทัลสปาร์ (K₂O·Al₂O₃·6SiO₂)

13-25% ศุภอห์ (SiO₂)

0-4% ดินขาวที่เผาแล้ว (Al₂O₃·2SiO₂)

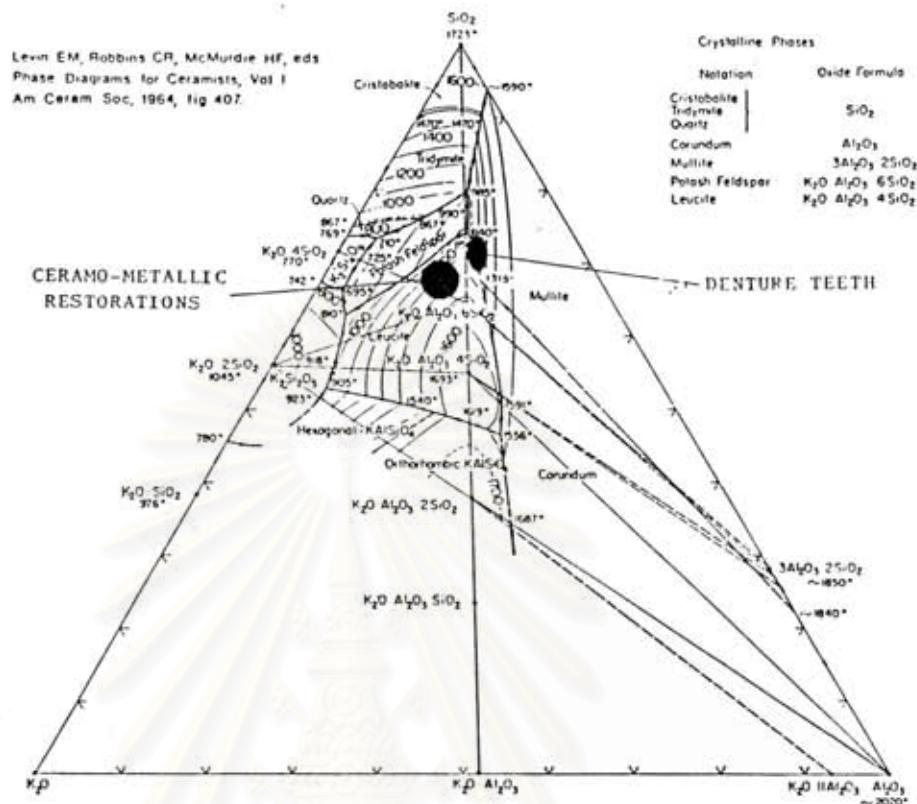
<5% สีและสารเรืองแสง (stain and fluorescing agent)

ส่วนประกอบของเนื้อผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทำฟันถูกได้จากการบูรณาการของเฟลสปาร์-ศุภอห์-ดิน ซึ่งวัสดุดินทั้งสามมี
องค์ประกอบหลักในเฟลส์โดยรวมเป็น K₂O-Al₂O₃-SiO₂ ตั้งแต่ในรูปที่ 1.1 โดยมีส่วนประกอบหลักที่สำคัญ
เป็นลูไซท์ (Leucite, K₂O·Al₂O₃·4SiO₂) และส่วนประกอบของลงมา คือ มัลลิต (Mullite, 3Al₂O₃·2SiO₂) อย่างไรก็
ตามการใช้พ่อร์ชเลนสำหรับฟันมักให้ร่วมกับโลหะซึ่งต้องมีค่าสมประสิทธิ์การขยายตัวที่ใกล้เคียงกัน โดยจะมีค่า³
สมประสิทธิ์การขยายตัวอยู่ในช่วง $14-16 \times 10^{-6}/^{\circ}\text{C}$ แต่เนื้อพ่อร์ชเลนส่วนใหญ่มีค่าสมประสิทธิ์การขยายตัวที่ต่ำ
กว่า คือ อยู่ในช่วง $7.5-9.5 \times 10^{-6}/^{\circ}\text{C}$ นอกจากนี้อุณหภูมิในการเผา (Sintering) ยังสูงถึง $1200-1400\text{ }^{\circ}\text{C}$ ซึ่งสูงเกิน
กว่าที่จะใช้ร่วมกับโลหะได้

พ่อร์ชเลนที่ใช้หลอมร่วมกับโลหะ (Porcelain-Fuse-to-Metal, PFM) ได้ถูกศึกษาและพัฒนาขึ้นเพื่อให้
สามารถใช้ได้ดีขึ้นจนสามารถผลิตขึ้นในทางการค้า ในขณะที่ทำงานวิจัยเรื่องนี้ประเทคโนโลยียังต้องรอสารพ่อร์ชเลน
เฟลสปาร์จากต่างประเทศในราคาก็สูงถึง 1,540 บาทต่อ 50 กรัม สำหรับ VMK95 (from VITA Zahnfabrik H.
Rauter GmbH & Co. KG., Germany) จากตัวแทนจำหน่ายของบริษัท พี ที เด็นทัล ซัพพลายส์ จำกัด เมืองจาก
บริษัทฯ ให้ภายในประเทศมีเป็นจำนวนมาก และประเทคโนโลยีของเมืองไทยเองก็มีแหล่งวัสดุดินโดยเฉพาะเฟลสปาร์ ดินขาว
และศุภอห์อยู่เป็นจำนวนมาก อีกทั้งหาง่ายและราคาถูก การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การสังเคราะห์สารพ่อร์ช
เลนเฟลสปาร์เพื่อใช้ในงานทันตกรรมโดยนำวัสดุดินที่สามารถหาได้ในประเทศไทย และ/หรือตัวแทนจำหน่ายใน
ประเทศไทยใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุดินเหล่านี้ และยังอาจเป็นการทดสอบสารพ่อร์ชเลนเฟลสปาร์นำเข้าจาก
ต่างประเทศอีกด้วย

ในงานวิจัยนี้ได้จัดแบ่งการทดลองออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

- ศึกษาวัสดุดินที่สามารถหาได้ภายในประเทศไทย ซึ่งอาจเป็นวัสดุดินจากภัยในประเทศไทยหรือที่ได้
จากตัวแทนจำหน่ายโดยแม่นที่สมบัตินลักษณะวัสดุดินและลักษณะ
- ศึกษาการสังเคราะห์สารพ่อร์ชเลนเฟลสปาร์จากแม่นที่วัสดุดินที่ทำการคัดเลือกในข้อ 1 โดยเบริน
เทียนกับสมบัติต่าง ๆ กับสารพ่อร์ชเลนเฟลสปาร์ของต่างประเทศที่ใช้ในปัจจุบัน ในงานวิจัยนี้ใช้
VMK95

รูปที่ 1.1 เทสโคะแกรมของ $\text{K}_2\text{O}-\text{Al}_2\text{O}_3-\text{SiO}_2$ และส่วนประกอบหลักของสารพอร์ซเลนเพลสบาร์ [1]

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

การศึกษาสมบัติของวัตถุดินแคล์อะซนิด

วัตถุดินหลักของสารพอร์ซเลนเฟลสปาร์ที่ใช้ในงานหางด้านหันตกรรม ได้แก่ เฟลสปาร์ ควอทซ์ และดิน

1. เฟลสปาร์ (Feldspar) ช่วยในการหลอมดิน อุณหภูมิในการหลอมดินมีช่วงกว้างตั้งแต่ประมาณ $1100\text{--}1350\text{ }^{\circ}\text{C}$ ขึ้นกับองค์ประกอบทางเคมีที่มีในเฟลสปาร์โดยเฉพาะ K_2O , Na_2O , Al_2O_3 และ SiO_2 เป็นต้น โดยปกติหลังเผาแล้วจะมีสีขาว ครีมไปจนถึงเหลืองอ่อน สีที่ต่างไปจากนี้ เช่น เหลืองเข้ม เทา และอาจมีจุดดำปนอยู่มากเกิดจากสิ่งเจือปนที่มีอยู่ ชนิดและปริมาณของสิ่งเจือปน สำหรับสารพอร์ซเลนเฟลสปาร์ที่ใช้งานด้านหันตกรรมควรเป็นไปแคสเฟลสปาร์ ($\text{K}_2\text{O} \cdot \text{Al}_2\text{O}_3 \cdot 6\text{SiO}_2$) โดยมีปริมาณของ K_2O มากกว่า Na_2O และควรมีความบริสุทธิ์ที่สูงพอ ความขาวจึงเป็นสีสำคัญ นอกจากนี้อาจใช้ Nepheline Syenite แทนได้ซึ่งจะให้อุณหภูมิในการหลอมดินที่ต่ำกว่าเฟลสปาร์เนื่องจากมีปริมาณของ flux ที่มากกว่า

2. ควอทซ์ (Quartz) เป็นวัตถุดินที่ให้ SiO_2 โดยทำให้มีสีขาวควบคุมการหลอมดินและสามารถรักษาอุปกรณ์เดิมไว้ โดยปกติปริมาณของควอทซ์ที่ใช้ในสารพอร์ซเลนเฟลสปาร์จะมีไม่มากทั้งนี้ เพราะ SiO_2 ได้จากวัตถุดินนิดอ่อนที่มีในส่วนผสมอยู่แล้ว เช่น เฟลสปาร์ และดิน

3. ดิน (Kaolin, $\text{Al}_2\text{O}_3 \cdot 2\text{SiO}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$) ช่วยในการขึ้นรูปและการยืดเทา ถือว่าเป็นดินที่ทำให้หินแข็ง เป็นแหล่งที่ให้ Al_2O_3 และ SiO_2 แต่ใช้ในปริมาณที่ไม่มากนัก

นอกจากนี้ยังมีสารที่เป็นดินให้สี (Coloring agents) เพื่อช่วยให้สารพอร์ซเลนเฟลสปาร์ที่สังเคราะห์ขึ้นมีสีใกล้เคียงกับหินแท้ของมนุษย์มากที่สุด โดยมากมักเป็นออกไซด์ของโลหะ เช่น ออกไซด์ของเหล็กหรือโคโนเนียม ไททาเนียม และวานาเดียม เป็นต้น วัตถุดินอีกชนิดหนึ่งที่เป็นส่วนสำคัญในการผลิตสารพอร์ซเลนเฟลสปาร์ คือ ฟริต (Frit) ช่วยในการหลอมดิน (ประมาณ $950\text{ }^{\circ}\text{C}$ ขึ้นไป) ทั้งนี้ถือว่าเป็นสารประกอบหลักของสารพอร์ซเลนเฟลสปาร์ มีอุณหภูมิในการหินเทอร์ 1100 $^{\circ}\text{C}$ ขึ้นไป นอกจากฟริตช่วยในการหลอมดินแล้วยังทำให้สารพอร์ซเลนเฟลสปาร์หักหานหันต่อสารเคมีได้ดีอีกด้วย

วิธีการวิจัย

นำวัตถุดินต่าง ๆ ตั้งแสดงในตารางที่ 2.1 ที่ขึ้นหรือได้มาจากการหักหานหันน้ำยาในประเทศรวมไปถึง VMK95 (VITA, Germany) ซึ่งเป็นสารพอร์ซเลนเฟลสปาร์ที่ใช้ในศัลยหันตแพทยศาสตร์ ฯ ที่ถูกอนุมัติที่อยู่มากจากการตรวจสอบสมบัติที่จำเป็นในการสังเคราะห์สารพอร์ซเลนเฟลสปาร์

1. ตรวจสอบองค์ประกอบทางเคมีของ Nepheline Syenite (NS), Super KG, FP606, FP660 และ VMK95 ด้วย X-ray Fluorescence (ARL9400, Switzerland) โดยการตรวจสอบจะทำการทดสอบ 3 ครั้งแล้วหาผลค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 ครั้ง สำหรับการตรวจสอบองค์ประกอบทางเคมีของ NS และ Super KG เพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้กับ Specification ที่ได้รับจากตัวแทนจำหน่าย ส่วน FP606 และ FP660 ตรวจสอบเพื่อให้เป็นข้อมูลในการคำนวนสูตรผสมของสารพอร์ซเลนเฟลสปาร์ที่จะทำการสังเคราะห์ขึ้นในส่วนที่ 2 ของรายงานฉบับนี้ สำหรับการตรวจสอบส่วนผสมของ VMK95 ทำการทดสอบทุกชุดที่ขึ้นมาโดยการทดสอบชุดแรกให้ทำการเทียบผลจาก 2 แผ่น คือ จากบริษัท

สยามวิจัยและพัฒนา (กรุงเทพฯ) และจากบริษัท คอมพาวด์เคลร์ จำกัด หลังจากนั้นการตรวจสอบได้ทำที่บริษัท คอมพาวด์เคลร์ จำกัดเท่านั้น สำหรับวัสดุปะสังค์ของการตรวจสอบของ VMK95 เพื่อให้เป็นข้อมูลขององค์ประกอบของสารพอร์ซเลนเฟลสปาร์มาร์ฐานที่งานวิจัยนี้พยายามเตรียมขึ้นเอง

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลองค์ประกอบเคมีเป็นเบอร์เซนต์ของเฟลสปาร์จากแหล่งต่าง ๆ ที่เลือกนำมาทดสอบ (จาก Suppliers ของแต่ละแหล่ง)

Raw Material	KM85	Nepheline Syenite	Super-KG	Super-Spar
Source	Australia	North Cape	MRD-ECC Co. Ltd	Clay Min. Co. Ltd.
SiO ₂	69.7	55.6	67.8	67.54
Al ₂ O ₃	19.2	23.9	17.3	17.52
Fe ₂ O ₃	0.13	0.10	0.14	0.13
MgO	0.05	<0.1	0.04	0.08
Na ₂ O	4.23	7.9	3.08	2.81
K ₂ O	10.1	8.8	9.8	10.8
TiO ₂	<0.01		0.01	0.1
BaO		0.30		
SrO		0.40		
CaO	0.09	1.4		
LOI	0.64	0.9	0.8	0.3

2. ตรวจสอบเฟลสปาร์ KM85, NS, ดินขาวะนอง B85, quartz และฟิลต์ FP660 ด้วย X-ray Diffractometer (Jeol, JDX3530) โดยใช้กำลังไฟ 30 KV, กระแสไฟ 30 mA, step angle 0.02 ° และ count time 1 วินาที
3. ตรวจสอบการหลอมตัว สีหลังเม้า และลักษณะที่ปรากฏหลังเม้าโดยทำการทดสอบที่อุณหภูมิต่าง ๆ กัน แล้วดูความสูงของโคนที่วัสดุติดที่ทำการตรวจสอบถูกขึ้นรูปลดลงในหลังเม้า และทำการเปรียบเทียบกับความสูงก่อนเผาเพื่อหาเบอร์เซนต์การหลอมตัว ทำการทดสอบ 2 ชั้นงานแล้วหากค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 2.2 ข้อมูลของดินขาวะนอง B85 จากhardtสัมปัน (MRD-ECC Co., Ltd)

Component	Weight%	
SiO ₂	46.60	
Al ₂ O ₃	38.33	
Fe ₂ O ₃	0.60	
MgO	0.01	
Na ₂ O	0.03	
K ₂ O	0.88	
TiO ₂	0.02	
LOI	13.8	
Kaolinite	87	
Quartz	4	
Micaceous	5	
Gibbsite	4	
Particle size distribution	<10 μm	56%
	<1 μm	8%

ตารางที่ 2.3 ข้อมูลของพิริตต่างๆ ที่นำมาทดสอบ (ได้จาก Ferro Co., Ltd)

Code	FP606	FP660	FP817
Description	Transparent Leadless	Transparent Leadless	Opaque Leadless
Firing Temperature, °C	1010-1040	980-1020	960-1060
Firing Cycle, hrs	32-45	12-48	24-30

Chemical Composition & Physical Properties

Code	FP606	FP660	FP817
High Level (>10%)	SiO ₂ , Al ₂ O ₃	SiO ₂ , B ₂ O ₃	SiO ₂ , B ₂ O ₃
Medium Level (2-10%)	B ₂ O ₃ , Na ₂ O, K ₂ O, CaO, ZnO	Al ₂ O ₃ , BaO, CaO, Na ₂ O	Al ₂ O ₃ , Na ₂ O, CaO, ZrO ₂
Low Level (<2%)	MgO	K ₂ O, ZnO	K ₂ O, ZnO
Thermal expansion (100-300 °C)	210 x 10E-7	170 x 10E-7	155 x 10E-7
Softening point, °C	650	630	640
Transformation point, °C	590	575	580

ผลการทดลองและอภิปรายผล

ผลขององค์ประกอบทางเคมีของ NS และ Super KG แสดงในตารางที่ 2.4 และจากตารางแสดงให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้รับจากตัวแทนจำหน่ายมีความแตกต่างกันมากเมื่อเทียบผลที่ได้โดยการตรวจสอบด้วย XRF โดยเฉพาะปริมาณของ flux ซึ่งได้แก่ Na_2O และ K_2O ซึ่งช่วยต่อการลดมลภาวะ และ K_2O ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญของลูไซต์ ($\text{Leucite, K}_2\text{O}\cdot\text{Al}_2\text{O}_3\cdot4\text{SiO}_2$) ที่มีในสารพอร์ซเลนเฟลสปาร์ หากข้อมูลที่ได้รับจากตัวแทนจำหน่ายเห็นได้ว่าผลรวมของ Na_2O และ K_2O ที่มีใน Nepheline Syenite (NS) เท่ากับ 16.7% และที่มีใน Super KG 12.9% และคงที่จากการลดมลภาวะของ NS ควรจะต่ำกว่าของ Super KG และปริมาณ Al_2O_3 ของ NS ที่มากกว่าจะช่วยควบคุมการไหลด้วยของ NS ที่น้อยไม่ให้มาก เมื่อเทียบเทียบผลที่ได้จาก XRF ปริมาณของ $\text{Na}_2\text{O} + \text{K}_2\text{O}$ ของ NS เท่ากับ 25.8% และของ Super KG เท่ากับ 9.4% ผลที่ได้จาก XRF ยืนยันว่า การนัดหยดตัวของ NS น้ำจะต่ำกว่า Super KG มาก ๆ เนื่องจากปริมาณของ flux มีมากกว่ามากเมื่อเทียบกับค่าที่ได้จากตัวแทนจำหน่าย ส่วนพวกออกไซต์ของ alkaline earth อื่น ๆ เช่น MgO , BaO , SrO และ CaO จัดอยู่ในพวง flux เช่นเดียวกัน และ Na_2O และ K_2O เป็น flux ที่ต่ำกว่าพวงของออกไซต์ของ alkaline earth สำหรับ Na_2O จะเป็น flux ที่ทำให้นัดหยดตัวได้ที่อุณหภูมิต่ำกว่า K_2O แต่ทำให้ firing range ของผลิตภัณฑ์แคบลง หากผลที่ได้นี้ NS จะเป็นวัสดุดีที่สุดนำมาใช้และ KM85 ถูกเลือกเพราะมี K_2O ที่สูง

ตารางที่ 2.4 เปรียบเทียบ Chemical Analysis ของ NS และ Super KG เป็นเบอร์เซนต์ของออกไซต์ของธาตุซึ่งได้จากการตรวจสอบด้วย XRF กับที่ได้รับข้อมูลจากตัวแทนจำหน่าย

Results from	XRF		Suppliers	
	Raw Material	NS	Super KG	NS
SiO_2	45.5	73.2	55.6	67.8
Al_2O_3	26.7	15.3	23.9	17.3
Fe_2O_3	0.10	0.16	0.10	0.14
MgO	<0.1	0.01	<0.1	0.04
Na_2O	14.9	5.10	7.9	3.08
K_2O	10.9	4.34	8.8	9.8
TiO_2	0.87	0.03		0.01
BaO			0.30	
SrO			0.40	
CaO	1.4	0.44	1.4	
LOI	NR	1.0	0.9	0.8

NR = No report

ตารางที่ 2.5 แสดงผลขององค์ประกอบทางเคมีของ FP606, FP660 และ VMK95 ที่ได้จากการตรวจสอบด้วย XRF จะเห็นได้ว่าปริมาณของ $\text{Na}_2\text{O} + \text{K}_2\text{O}$ ของ VMK95 ที่เป็นสารพอร์ซเลนเฟลสปาร์ต้องมากกว่า

ประเทมเท่ากับ 16.4% โดยที่มีปริมาณของ K_2O มากกว่า เมื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบหลักของวัตถุดิบหัว 3 ชนิดพบว่า FP606 จะใกล้เคียงกับ VMK95 โดยที่มีปริมาณของ SiO_2 , Al_2O_3 , Na_2O และ K_2O ที่ใกล้เคียงกัน FP606 จึงถูกเลือกนำมาใช้ในการเตรียมเฟสของถุไกที่ซึ่งเป็นเฟสหลักของ VMK95

ผลของการตรวจสอบเฟสของเฟลสปาร์ KM85, NS, ดินขาวะนของ B85 และ quartz ด้วย XRD แสดงในรูปที่ 2.1 - 2.4 จากผล XRD รูปที่ 2.1-2.2 เมื่อเทียบกับ JCPDS พบว่าเป็นเฟสของ Potassium Aluminum Silicate ($KAlSi_3O_8$) โดยอาจเป็นเฟสใดเฟสหนึ่งต่อไปนี้ Nepheline, Microcline (intermediate), Potassium Aluminum Silicate Oxide และ Adularia อย่างไรก็ตามพบเฟสอื่นปรากฏอยู่ด้วยแม้มีปริมาณไม่มาก สำหรับผลการตรวจสอบเฟสของดินขาวะนของ B85 (รูปที่ 2.3) เป็น Kaolinite (JCPDS 14-0164 ตู้ได้จากภาคผนวก) โดยที่มี quartz ปนอยู่เล็กน้อยเนื่องจากปรากฏ peak ที่ 20 ประมาณ 26.6° ซึ่งเป็น peak ที่สูงสุดของ quartz อยู่ด้วย และผลการตรวจสอบเฟสของควอทซ์ (รูปที่ 2.4) เช่นเดียวกันตรงกับเฟสของ quartz (JCPDS 46-1045 ตู้ได้จากภาคผนวก) โดยที่มีเฟสอื่นเชือปนเพียงเล็กน้อยทั้งนี้เนื่องจากปรากฏ peak เล็ก ๆ ชั้นในช่วง 20 ประมาณ $27-36^\circ$

ผลของการตรวจสอบเฟสของวัตถุดิบหัว 4 ชนิดสรุปได้ว่าหัว 4 ชนิดมีเฟสหลักเป็นของวัตถุดิบชนิดนั้น ๆ แต่หัวนั้นจะมีสิ่งเจือปนอื่น ๆ ปนอยู่ซึ่งโดยทั่วไปชั้นอยู่กับแหล่งของวัตถุดิบและกรรมวิธีในการผลิต

สำหรับพิริต FP606 จะแสดงผลของ XRD เป็นลักษณะ amorphous (รูปที่ 2.5) ซึ่งเป็นลักษณะทั่วไปของ glassy phase และพิริตที่ทำจากการอบรวมไปถึง FP606 ที่ได้ออกมาในลักษณะเดียวกัน

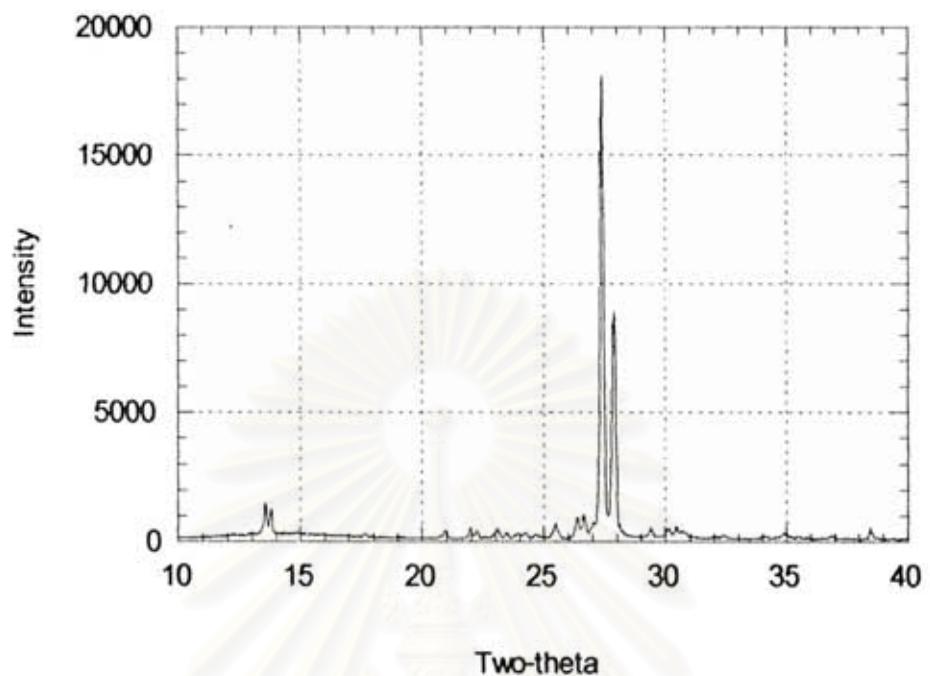
ตารางที่ 2.5 เปรียบเทียบ Chemical Analysis ของ FP606, FP660 และ VMK95

เป็นเปลอร์เซนต์ออกไซด์ของธาตุซึ่งได้จากการตรวจสอบด้วย XRF

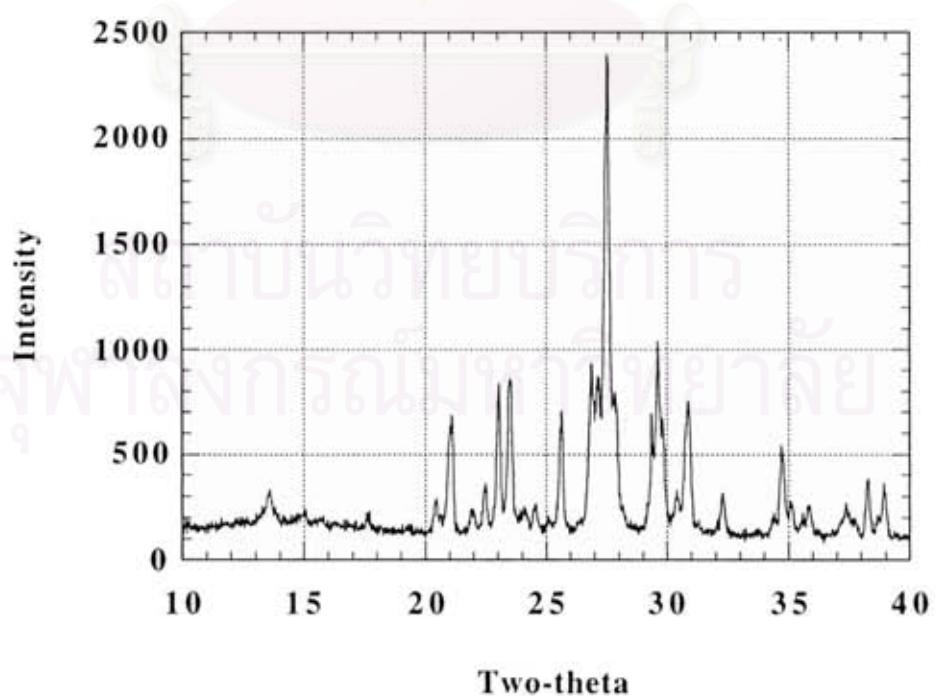
Raw Material	FP606	FP660	VMK95*	+
SiO_2	61.2	76.3	62.0	62.19
Al_2O_3	13.2	8.1	16.6	16.47
Fe_2O_3	0.16	0.12	0.11	NR
MgO	0.22	0.01	0.43	NR
Na_2O	4.10	6.80	6.10	6.81
K_2O	4.31	2.12	10.30	9.41
TiO_2	0.03	0.07	0.09	0.12
BaO	0.16	1.09	1.06	0.83
CaO	11.60	3.75	1.42	1.62
ZnO	4.70	1.09	0.02	0.04
ZrO_2	0.01	0.07	1.07	NR
LOI	0.2	0.2	0.2	0.46

* ผลวิเคราะห์จากบริษัท คอมพาวด์เคลร์ จำกัด

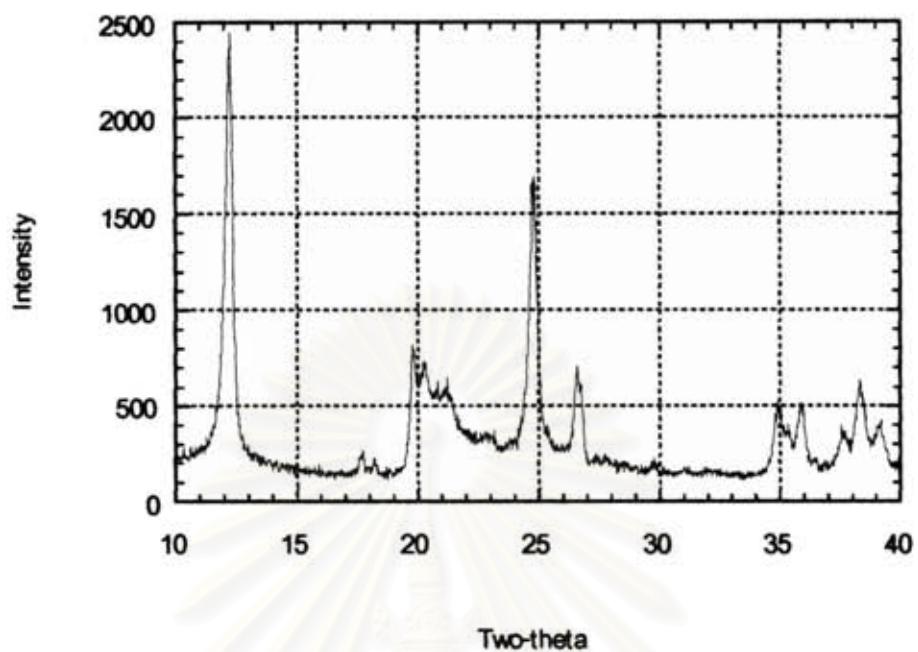
+ ผลวิเคราะห์จากบริษัท สยามวิชัยและพัฒนา (กรุงเทพฯ) จำกัด

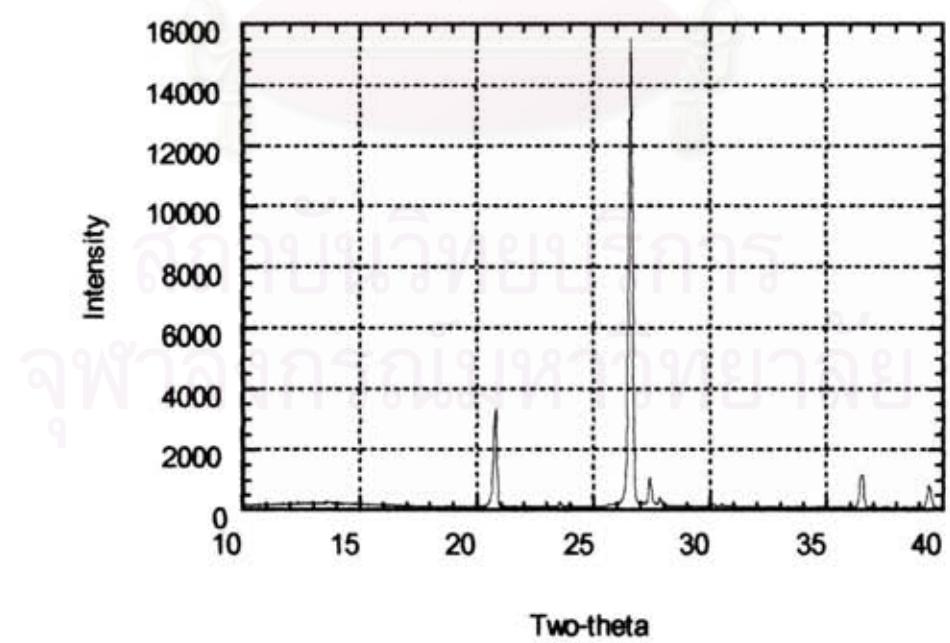
รูปที่ 2.1 ผล XRD ของปีเตตส์เฟลส์パーท KM85

รูปที่ 2.2 ผล XRD ของ Nepheline Syenite

รูปที่ 2.3 ผล XRD ของตินขาวะนอง B85

รูปที่ 2.4 ผล XRD ของดินเผา

ผลการตรวจสอบการหลอมตัวที่อุณหภูมิต่าง ๆ ของ NS, KM85 และ Super KG แสดงในตารางที่ 2.6

ตารางที่ 2.6 ผลการหลอมตัวของเฟลสปาร์จากแหล่งต่าง ๆ กันที่เมาที่อุณหภูมิต่าง ๆ กัน

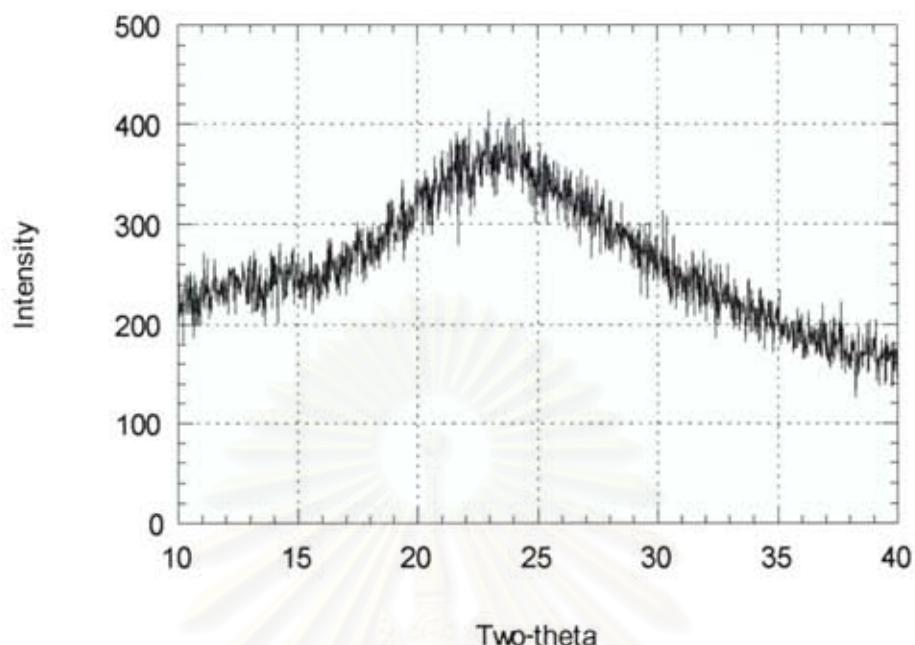
Firing Temperature (° C)	%fusion		
	NS	KM85	Super KG
1150	16.2	3.57	8.3
1200	22.8	12.8	18.5
1250	39.7	16.7	22.8
1280	76.4	28.9	30.6
สีหลังเม้า	ขาว	ขาวเทา	เทาเข้ม
ลักษณะที่ปรากฏ	ใสคล้ายแก้ว	อุดกระจาดหัวไป	สีสม่ำเสมอ

จากลักษณะที่ปรากฏให้เห็นหลังเผาตั้งแสดงในรูปที่ 2.6-2.7 พบว่าการหลอมตัวเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิการเผาสูงขึ้น NS จะมีการหลอมตัวที่ดีที่สุดเมื่อเทียบกับ KM85 และ Super KG (ตารางที่ 2.6) แสดงให้เห็นว่าปริมาณของ flux ที่มีใน NS ควรจะมีมากกว่าใน Super KG ซึ่งสอดคล้องกับผลวิเคราะห์ทางองค์ประกอบเคมีของ NS และ Super KG ด้วย XRF (ตารางที่ 2.4) สำหรับลักษณะสีเทาและมีอุดกระจาดหัวไปใน KM85 อาจเกิดมาจากการ Fe_2O_3 ที่มีปนเปื้อนเข้ามา

ตารางที่ 2.7 ผลการหลอมตัวของดินขาวะนอง B85, พิริต FP606 และ FP660 ที่เมาที่อุณหภูมิต่าง ๆ กัน

Firing Temperature (°C)	%fusion		
	Ranong B85	FP606	FP660
900	-	60.0	67.7
1150	7.2	73.0	75.6
1200	7.8	89.7	84.3
1250	8.5	93.7	87.8
1280	9.1	98.5	90.1

สำหรับการหลอมตัวของดินขาวะนอง B85 จะมี้อยมากแสดงในรูป 2.8 ตัวเลขที่วัดได้ที่อุณหภูมิต่าง ๆ กัน เป็นการหลอมตัวของดินขาวะ B85เท่านั้น ลักษณะหลังเผาจะมีสีขาวครีม ส่วนการหลอมตัวของพิริตจะพบว่า ที่อุณหภูมิในช่วงต่ำกว่า 1200 °C FP660 หลอมได้ดีกว่า FP606 โดยดูจาก %fusion ที่อุณหภูมิ 900 และ 1150 °C FP660 หลอมได้ดีกว่า FP606 ประมาณ 7% และ 3% ตามลำดับ ที่อุณหภูมิสูงจาก 1150 °C ขึ้นไปการหลอมตัวของ FP606 จะมีมากกว่า FP660 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปริมาณของ Na_2O ที่มีใน FP660 มีมากกว่า ทำให้หลอมได้ที่อุณหภูมิต่ำ แต่ปริมาณของ K_2O ที่มีมากกว่าใน FP606 ช่วยยืดช่วงการหลอมตัวได้ที่อุณหภูมิกว้างกว่า

รูปที่ 2.5 ผล XRD ของพิริต FP660

รูปที่ 2.6 การทดสอบด้วยและสีหลังจากของ Nepheline Syenite ที่อุณหภูมิ 1200, 1250 และ 1280 °C

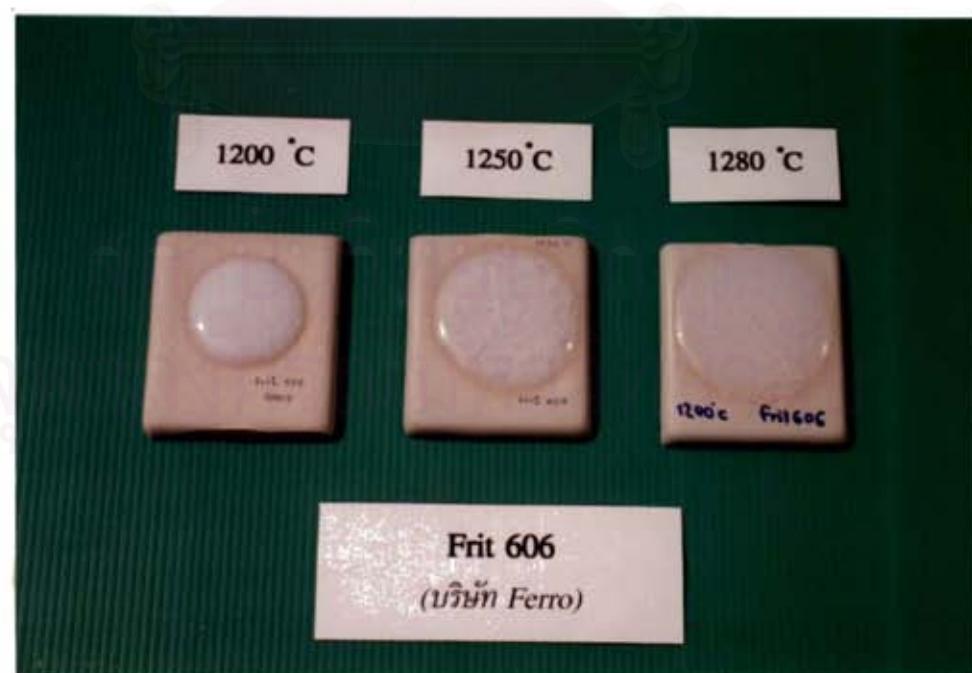
รูปที่ 2.7 การลดความตัวและสีนลังเผาของ KM85 ที่อุณหภูมิ 1200, 1250 และ 1280 °C

รูปที่ 2.8 การลดความตัวและสีนลังเผาของดินขาวะนอง B85 ที่อุณหภูมิ 1200, 1250 และ 1280 °C

รูปที่ 2.9 การทดสอบตัวและสีหลังเผาของ FP660 ที่อุณหภูมิ 1200, 1250 และ 1280 °C

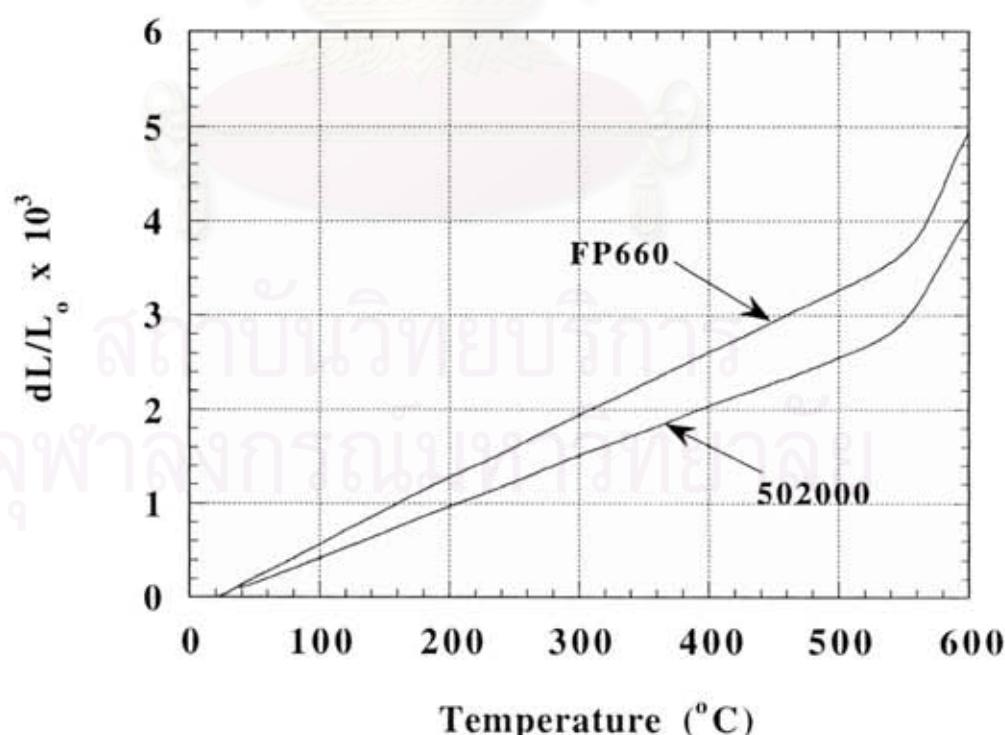

รูปที่ 2.10 การทดสอบตัวและสีหลังเผาของ FP606 ที่อุณหภูมิ 1200, 1250 และ 1280 °C

นอกจากมีการทดสอบพิริมาตร์ที่ได้จากแมลงล่า ฯ เช่น FP817 จากบริษัท Ferro, Frit CRU103 จากบริษัท R-US และ Frit 502000 จาก Cerdec (Thailand) นำมาทดสอบ เมื่อเปรียบเทียบกับผลการทดสอบเป็นหลักแล้ว Frit 502000 จะหลอมได้ที่อุณหภูมิต่ำกว่า FP817 และ CRU103 และเมื่อเทียบกับ FP660 อุณหภูมิการหลอมของ Frit 502000 จะต่ำกว่าเล็กน้อย การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์การขยายตัวเมื่อได้รับความร้อน (Coefficient of thermal expansion, COE) ระหว่างพิริมาตร์ทั้งสองด้วยเครื่อง Dilatometer (Netzsch, DIL402C) จึงทำให้อุณหภูมิต่ำกว่า 650°C เพื่อป้องกันการหลอมติดกับ push rod ของเครื่อง Dilatometer ผลการทดสอบแสดงในรูปที่ 2.11 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์การขยายตัวของ FP660 มีค่าที่สูงกว่าของ 502000 ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการใน dental porcelain เพื่อจะได้ร่วมกับโลหะซึ่งมีค่า COE ที่สูง อย่างไรก็ตาม Frit 502000 ถูกเลือกไปใช้ทดลองผสมในบางสูตรของการทดลองในส่วนที่ 2 เพื่อศึกษาอุณหภูมิ ประมาณ 600°C ประกอบต่อไป

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองวัดอุณหภูมิจากแมลงล่าต่าง ๆ โดยดู Chemical Analysis, ตรวจสอบไฟฟ้าและการหลอมตัว เป็นหลัก ได้ทำการคัดเลือกวัดอุณหภูมิต่อไปนี้ ได้แก่ Nepheline Syenite, feldspar KM85, ดินขาวะนะง, quartz และ frit ทั้ง FP606, FP660 และ 502000 ถูกเลือกไปเป็นวัสดุติดตั้งต้นของการสังเคราะห์สำหรับรีเซนเฟลส์ปาร์ ที่ได้สำหรับงานวิจัยในส่วนที่ 2 ต่อไป

รูปที่ 2.11 ผลการขยายตัวเมื่อได้รับความร้อนของ FP660 และ 502000

บทที่ 3

การสังเคราะห์สารโพร์ซเลนเพลสปาร์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โพร์ซเลนเพลสปาร์ที่ใช้งานทางด้านทันตกรรมเป็นประเภทเซรามิกที่มีแก้วซึ่งเป็น glassy phase และคุ้นเคยเป็น crystalline phase จึงจัดเป็นวัสดุเชิงประยุกต์ของแก้วและผลึก (glass-crystal composite) เพื่อให้มีค่าสัมประสิทธิ์การขยายตัวที่เหมาะสมกับการใช้งานเมื่อได้รับความร้อน โดยปกติแล้วผลึกที่เป็นเซรามิกเครื่องหมายจากสารที่มีองค์ประกอบของโลหะออกไซด์ต่าง ๆ และทำกระบวนการซิงเตอร์ (sintering) สำหรับ glass ceramic จะเครื่องจากกระบวนการผลักดันไฟฟ้าโดยไฟฟ้านี้จะหลังจากที่เผาผ่านขั้นการลดอุณหภูมิและทำให้เย็นตัว ผลึกของอนุภาคที่ละเอียดช่วยเพิ่ม fracture toughness และความแข็งแรงของเนื้อแก้ว [3,4]

นอกเหนือจากแก้วที่เป็นไฟฟ้าที่พบใน dental porcelain แล้ว ลูไซท์ (leucite) เป็นผลึกที่มีองค์ประกอบหลักเป็นไฮดรอกซิลิโนเมเนียม-อะลูมิเนียม-ซิลิกาต์ ($K_2O \cdot Al_2O_3 \cdot 4SiO_2$) มีค่าสัมประสิทธิ์การขยายตัวสูงเมื่อได้รับความร้อน ตั้งแต่นั้นการเปลี่ยนรูปร่างและปริมาตรขึ้นกับอุณหภูมิ ลูไซท์ถูกเครื่องซึ่งโดยการลดอุณหภูมิตัวแบบ incongruent melting ของพอกไม้แพสเพลสปาร์ ($K_2O \cdot Al_2O_3 \cdot 6SiO_2$) โดยที่การลดอุณหภูมิตัวแบบ incongruent melting เป็นการหลอมตัวที่ทำให้เกิดห้อง liquid phase และ crystalline phase ที่ต่างกัน [5] การศึกษาพบว่าแก้วที่มี K_2O มากกว่า 11% ที่ได้มาจากการตกลักดักของลูไซท์ในเนื้อแก้วจะมีค่าสัมประสิทธิ์การขยายตัวสูงโดยพบว่า 15-25% ของลูไซท์ทำให้ค่าสัมประสิทธิ์การขยายตัวของแก้วเพิ่มขึ้นจาก $10.7 \times 10^{-6}/^{\circ}C$ เป็น $13-15 \times 10^{-6}/^{\circ}C$

ลูไซท์ที่เกิดใน dental porcelain อาจเกิดจากการเผาลดอุณหภูมิ [6] มีการเผาให้ความร้อนที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นระยะเวลาที่กำหนด [7] และการควบคุมการเย็นตัวให้เหมาะสม [8] โดยทั่วไปแล้วลูไซท์จะเกิดขึ้นใน dental porcelain ก็ต่อเมื่อช่วงอุณหภูมิในการตกลักดักเหมาะสมและเวลาที่ให้เกิดผลลัพธ์มีมากเพียงพอ ปริมาณที่เกิดขึ้นสามารถหาได้โดยวิธี X-ray diffraction [5] โดยการคำนวณเปรียบเทียบสัดส่วนของ peak ที่มี intensity สูงสุด (I_{100}) ของลูไซท์เทียบกับของสารมาตรฐานที่ใส่เข้าไปด้วย

การผลิต dental porcelain [9] อาจเครื่องได้จากการผสมหินดิน 2 ชนิดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดการลดอุณหภูมิตัวที่อุณหภูมิต่ำและมีสมบัติที่เหมาะสมตัวอย่าง โดยที่พิเศษนิดแรกเกิดจากการลดอุณหภูมิเพียงบางส่วนของเพลสปาร์ชนิด potassium-aluminosilicate หรือลูไซท์ เพราะค่าสัมประสิทธิ์การขยายตัวของลูไซท์มีค่าใกล้เคียงหรือเทียบเท่ากับพื้นธรณ์ชาติของมนุษย์ สำหรับพิเศษนิดที่สองเป็นเนื้อแก้วชนิด alkali-alkaline earth aluminosilicate ซึ่งใช้ผสมเพื่อควบคุมการลดอุณหภูมิตัวของส่วนผสม ส่วนผสมอื่น ๆ ที่เติมเข้าไปเพื่อทำให้เกิดสี ความทึบแสงและเรืองแสงเพื่อให้คล้ายคลึงกับพื้นธรณ์ชาติมากที่สุด ส่วนผสมจะถูกเผาที่อุณหภูมิประมาณ $1000^{\circ}C$ ภายใต้สูญญากาศเป็นเวลา 2-3 นาทีเพื่อผลิตเป็น final porcelain สำหรับพื้น

ส่วนผสมของวัสดุทำพื้นที่เหมาะสมที่ใช้อุณหภูมิได้ในช่วง $660 \pm 30^{\circ}C$ นั้นจากเอกสาร US Patent [10] กำหนดองค์ประกอบทางเคมีไว้ว่าดังนี้

60-65% SiO_2 , 8.5-11% Al_2O_3 , 8-12% K_2O , 10.5-12% Na_2O ,

0.7-2% CaO , 0.5-2.5% B_2O_3 , 0.1-0.6% Sb_2O_3 , 0-0.5% CeO_2 ,

1.0-3.8% TiO_2 , 0.8-1.4% Li_2O และ 0.6-2.4% F_2

เมื่อเทียบกับของ VMK95 องค์ประกอบทางเคมีของตัวหลักจะยังคงต่างกันมาก เช่น มี % Na_2O ที่สูงกว่า และมี % Al_2O_3 ที่ต่ำกว่าของ VMK95 อาจเป็นเพาะส่วนผสมนี้ให้อุณหภูมิในการเผาที่ต่ำกว่าของ VMK95 (มา VMK95 ที่คงทนต่อไฟได้ 990 °C นานแค่ที่อุณหภูมนี้นาน 2 นาที)

วิธีการวิจัย

- นำวัตถุดิบที่คัดเลือกจากผลการทดลองในส่วนที่ 1 มาใช้เป็นวัตถุดิบตั้งต้นในการเตรียมพอยซ์เลนเฟลสปาร์ วัตถุดิบที่คัดเลือกได้แก่ Nepheline Syenite (NS), feldspar KM85, ตินขาวะนะง B85, quartz, FP606, FP660 และ 502000
- ทำการบดวัตถุดิบแต่ละชนิดแล้วทำการร่อนผ่านตะแกรง 200 mesh หรือ -75 micron
- ผสมวัตถุดิบต่าง ๆ เพื่อให้ได้องค์ประกอบทางเคมีใกล้เคียงกับที่ควรสอบได้ใน VMK95 โดยใช้หลักเกณฑ์พิจารณาดังนี้
 - ให้ผลวิเคราะห์ทางเคมีที่ได้จากการทดลองในส่วนที่ 1 หรือที่ได้จากตัวแทนจำหน่าย มาคำนวณโดยใช้ Tech Program : Viscosity - Temperature and Glass Composition (Dr. Reinhard Conradt เป็นผู้พัฒนาโปรแกรม)
 - กำหนดช่วงของวัตถุดิบหลักที่ใช้ชึ่งได้แก่ ไปแต่เพลสปาร์และพร็อกโน่จากเป็นวัตถุดิบหลักที่ทำให้เกิดสูญญากาศและ glassy phase แล้วปรับเปลี่ยนไม่ให้เกินช่วงที่กำหนด
- ทำการเผาเพื่อหาอุณหภูมิและเวลาในการเผาที่ทำให้เกิดสูญญากาศและ glassy phase
- ทำการตรวจสอบ phase ที่ได้โดยใช้ X-ray diffractometer (Jeol, JDX3530 หรือ Shimadzu, XD-610) โดยให้กำลังไฟ 30 KV (หรือ 40 KV) ตรวจสอบในช่วง $2\theta = 10-40^\circ$ Step angle 0.02° Count time 1 sec.
- เลือกส่วนผสมที่อุณหภูมิและเวลาในการเผาที่ทำให้เกิดสูญญากาศไปทำการ analysis ด้วย XRF
- ทำการตรวจสอบส่วนผสมนี้ขึ้นใหม่และทุก batch ที่เตรียมขึ้นจะทำการตรวจสอบ phase โดยใช้ XRD ตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าเกิดสูญญากาศก่อนนำมาทำการผสมกับพร็อกโน่ FP660 หรือ 502000 ในสัดส่วนต่าง ๆ กัน
- อัดขึ้นรูปแท่ง (bar) ขนาดความยาวประมาณ 32.5 mm.
- เผาใน box furnace ที่ไม่ได้ควบคุมบรรยายภาพหรือทำให้เป็นสูญญากาศเนื่องจากข้อจำกัดในการใช้เตาที่เป็นสูญญากาศมีมากทำให้การดำเนินงานล้าช้าเพาะะในภาควิชาในมีเดาแบบนี้ และต้องไปขอใช้ที่คงทนต่อไฟที่ต้องใช้เวลาและจำนวนครั้งที่ใช้ การทดลองในขั้นนี้จึงให้เบริญเทียนกับผลที่ได้จากของ VMK95 โดยใช้การเผาในสภาวะแบบเดียวกันควบคู่กับของที่ทดสอบ
- หาอุณหภูมิที่เหมาะสมโดยศึกษาของความหนาแน่นที่ผิวและการทดสอบตัวของขั้นงาน
- ทดสอบสมบัติต่าง ๆ
 - หาค่าสัมประสิทธิ์การขยายตัวเมื่อได้รับความร้อนโดยใช้ Dilatometer (Netzsch, DIL402C) อัตราการเพิ่มความร้อน $4^\circ\text{C}/\text{min}$ ไปจนถึง 700°C สำหรับ calibration ให้ alumina standard เป็นตัวเบริญเทียน โดยทำการตรวจสอบ 2 ชั้นงานแล้วหาค่าเฉลี่ย
 - Chemical resistance โดยทำการอบขั้นงานที่อุณหภูมิ 110°C ไม่น้อยกว่า 12 ชั่วโมง ทำการซึ่งน้ำหนักโดยใช้เครื่องซึ่งทคนิยม 4 ตัวหนึ่ง ก่อนแซร์ฟิวในน้ำส้มสายชู (5% Distilled Vinegar, อส.) เป็น

เวลา 24 ชั่วโมง สังานน้ำแล้วอบให้แห้งสนิทก่อนนำมาซึ่งในมือครั้ง เพื่อตรวจสอบน้ำหนักที่หายไป สำหรับการตรวจทดสอบ Chemical resistance ได้ทำการทดสอบ 3 ชิ้นงานแล้วหาค่าเฉลี่ย

- 11.3 Thermal shock resistance โดยนำชิ้นงานไปให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 200°C นาน 1 ชั่วโมง และดึงชิ้นงานทั้งหมดออกจากเตา จุ่มลงในน้ำấmสมน้ำแข็งทันที ทั้งได้รับน้ำเย็นกว่า 30 นาทีก่อนนำชิ้นงานไปแข็งไว้ในน้ำấmสม methylene blue เพื่อตรวจสอบว่ามีรอย crack อยู่บนชิ้นงานหรือไม่ด้วย Stereomicroscope สำหรับการตรวจทดสอบทำ 2 ชิ้นงานของทุกสูตรและ VMK95 สามารถที่ต้องให้อุณหภูมิสูงถึง 200°C เนื่องจากระหว่างที่นำชิ้นงานออกจากเตา อุณหภูมิของชิ้นงานจะลดลงต่ำกว่า 200°C ไปอีก คาดว่าชิ้นงานก่อนจุ่มลงในน้ำấmสมน้ำแข็งมีอุณหภูมิอยู่ในช่วง $150\text{-}170^{\circ}\text{C}$ แต่ระหว่างการทดลองจะไม่ทำการรัดอุณหภูมิที่แท้จริงของชิ้นงานก่อนจุ่มลงในน้ำเย็น

ผลการทดลองและอภิปรายผล

จากการทดลองในช่วง 6 เดือนแรกของงานวิจัยนี้ได้ใช้ Teach Program ในการคำนวณของค่าประกอบทางเคมี ค่าที่ได้มีความแตกต่างจากผลลัพธ์ที่ได้จาก XRF ไม่มาก แต่อุณหภูมิของการทดลองตัวที่ปีรกรรมก้านนั้นมีความแตกต่างจากผลลัพธ์ที่ได้จากผลลัพธ์ที่ได้จากการทดลองทางเคมีอื่นๆ ต่างกัน การเลือกใช้ผลลัพธ์ทางเคมีที่ได้จากการทดลองวัดอุณหภูมิในส่วนที่ 1 จึงได้สูตรส่วนผสมที่มีปริมาณของพริตต์สูงถึงแต่ 20% ขึ้นไป ผสานด้วยการลดตัวและทำให้เย็นตัวอย่างตัว ฯ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ของสูตรที่ขึ้นนั้นไม่สามารถทำได้ ผลของเฟสที่ได้จาก XRD เป็น glassy phase ทั้งหมด (ดูผลจากรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัย 6 เดือนแรก)

งานวิจัยที่ทำใน 6 เดือนหลังนี้จึงกำหนดส่วนผสมแต่ห้อุณหภูมิของการเผาและ soaking time ที่เหมาะสมเพื่อให้ได้สูตรที่ก่อนที่จะนำไปทดสอบกับพริตต์ใน % ต่าง ๆ กัน

สูตรที่ก้านนัดชื่นในการทดลอง

	สูตรที่ 1 (%)	สูตรที่ 2 (%)
KM85	84	-
NS	-	84
FP606	5	5
Quartz	6	6
B85	5	5

ในรูปที่ 3.1 แสดงผล XRD ของส่วนผสมที่มี KM85 เป็นหลัก (สูตรที่ 1) ที่อุณหภูมิการเผาสูงสุดที่ $1165\text{, }1185\text{, }1200\text{, }1250$ และ 1270°C เห็นได้ว่าผล XRD ของการเผาส่วนผสมที่อุณหภูมิ $1165\text{ และ }1185^{\circ}\text{C}$ ยังไม่ถึง ขาดอมตัว สักษณะของ peak ที่อุณหภูมิ 1185°C เมื่อเทียบกับที่เผาที่อุณหภูมิ 1165°C ซึ่งเปลี่ยนไปสังเกตเห็นได้จาก Intensity ของ peak ที่ $20^{\circ}\text{-}26.6^{\circ}$ สูงขึ้นและมี Relative Intensity 100% ส่วน glassy phase ซึ่งติดต่อที่ 1185°C และเริ่มขึ้นที่อุณหภูมิ 1200°C เนื่องจาก background ของผล XRD ที่ได้เริ่ม broad และรัด เก็บตัวที่อุณหภูมิ 1250°C มี peak หลักที่เหลืออยู่เพียง 4-5 peak เมื่ออุณหภูมิสูงถึง 1270°C พบว่า phase ส่วนใหญ่เป็น glassy phase และมีผลลัพธ์ปานอยู่ สันนิษฐานว่าอาจเป็นเฟสของ Microcline (KAIS_3O_8) การยืนยันเพื่อที่เกิดขึ้นนี้จำเป็นต้องตรวจสอบด้วยวิธีอื่นเพิ่มเติมซึ่งนอกเหนือจากงานวิจัยที่เสนอไปนี้ ทั้งนี้เนื่องจากเฟสที่

ต้องการคือ สูไทร์ จึงไม่ทำการตรวจสอบต่อว่าเป็น Microcline จริงหรือไม่ สำหรับภาวะในการเผาของช่วง heating จะเป็นแบบเดียวกันทั้งหมด คือ เพิ่มอัตราการให้ความร้อน $6-7^{\circ}\text{C}/\text{min}$ ไปจนถึงอุณหภูมิสูงสุดที่ต้องการ ให้แล้วทำการ soak 20 นาทีก่อนทำให้เย็นตัวลง กากปรับ cooling schedule ในช่วงแรกให้ cooling rate อย่างช้า ๆ มีตั้งแต่ $1-3^{\circ}\text{C}/\text{min}$ เพื่อให้เกิดผลึกซึ้นในช่วงก่อนอุณหภูมิ 1000°C หลังจากนั้นทำให้เย็นตัวลงด้วย cooling rate $10^{\circ}\text{C}/\text{min}$ ไปจนพ้นช่วง quartz inversion หรือประมาณ 573°C เพื่อให้แน่ใจว่าพันธุ์ไม้เปลี่ยนตัวจะทำให้เย็นตัวลงไปถึง 550°C ก่อนทำการเย็นตัวลงอย่างช้าด้วยอัตราการเย็นตัว $1^{\circ}\text{C}/\text{min}$ จนอุณหภูมิต่ำกว่า 270°C จุดประสงค์ต้องการทำให้สูไทร์ที่เกิดซึ้นในช่วง $1000-1200^{\circ}\text{C}$ เปลี่ยนจาก cubic ไปเป็น tetragonal ซึ่งมักเกิดในช่วง $300-500^{\circ}\text{C}$ และออกจากเดาหรือปัจจัยให้เย็นในเวลาแล้วแต่ Schedule ของการเผา อย่างไรก็ตามเมื่ออุณหภูมิต่ำกว่า 800°C แล้วเราไม่สามารถเย็นได้เร็วตามที่กำหนด ($10^{\circ}\text{C}/\text{min}$) ผลของ XRD ปรากฏว่าไม่พบผลึกของสูไทร์ที่เกิดซึ้น

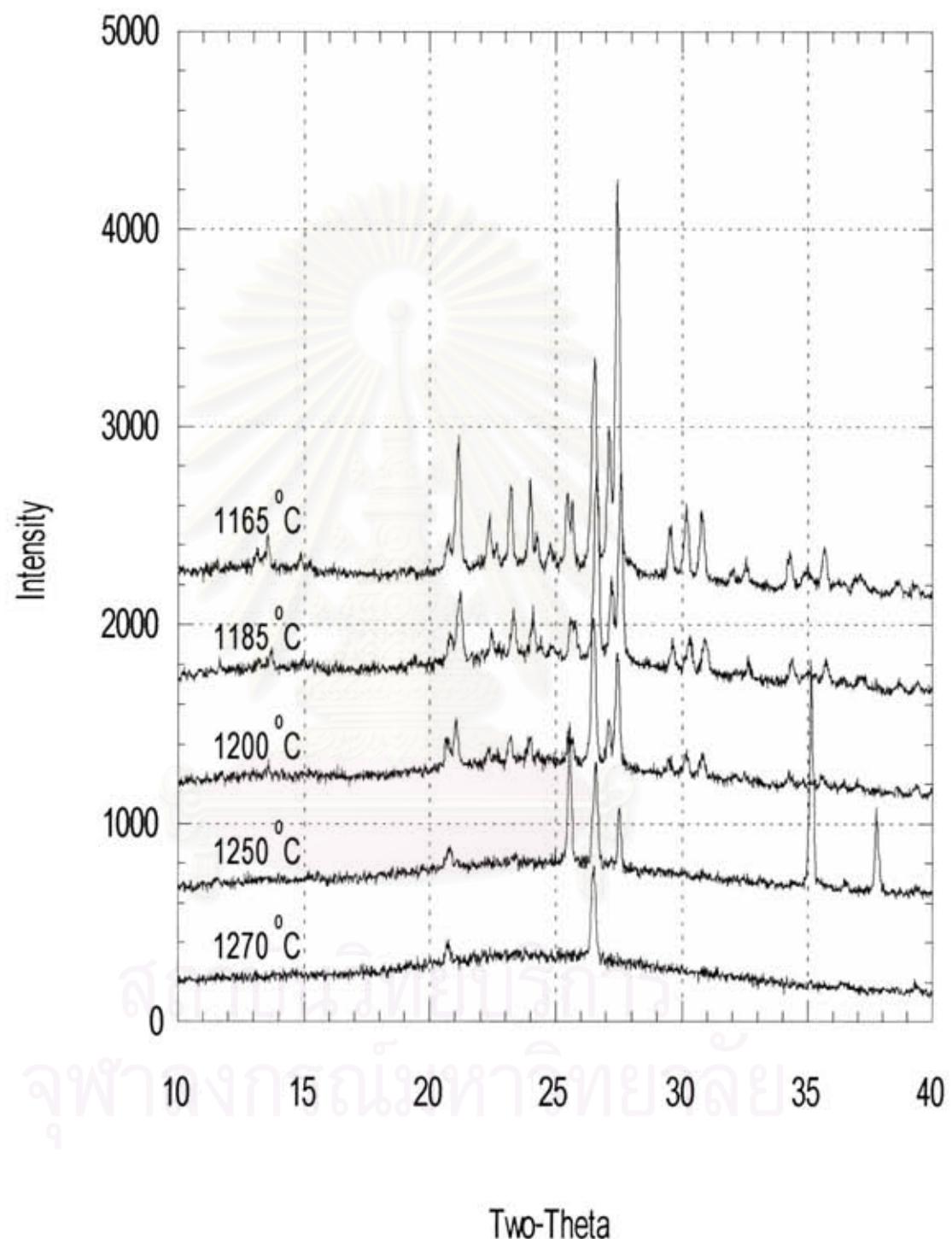
ในรูปที่ 3.2 แสดงผล XRD ของส่วนผสมที่มี NS เป็นหลัก (สูตรที่ 2) ที่อุณหภูมิการเผาสูงสุด $1210-1220^{\circ}\text{C}$ พบว่าได้ผลึกของสูไทร์และมีลักษณะของ peak เกือบทั้งหมดใกล้เคียงกับของ VMK95 อย่างไรก็ตาม อุณหภูมิสูงสุดที่ใช้ในการเผาส่วนผสมขึ้นอยู่กับเดาที่ใช้และอุณหภูมิที่แสดงของแต่ละเดาว่าผ่านการ calibration หรือไม่ ตั้งนั้นเมื่อ heating element ของเดาที่ใช้อยู่ชำรุดหรือหัก จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนไปใช้เดาอื่นและต้องหาอุณหภูมิสูงสุดที่เหมาะสมใหม่ซึ่งจะอยู่ในช่วง $1180-1220^{\circ}\text{C}$

ตารางที่ 3.1 ผลวิเคราะห์ XRF ของส่วนผสมที่เตรียมขึ้นซึ่งได้จากการตรวจสอบ 3 ครั้งและหาค่าเฉลี่ย ให้ทำการตรวจสอบทั้ง 2 batch ที่เตรียมขึ้นในเวลาที่ต่างกัน จากตารางจะพบว่า % ของออกไซต์ต่าง ๆ เมื่อเทียบกันทั้ง 2 batch แล้วจะมีค่าใกล้เคียงกัน Al_2O_3 อยู่ในช่วง $19.8-20.0\%$, SiO_2 60.2% ซึ่งเท่ากันทั้ง 2 batch และมี K_2O $7.64-7.67\%$ อนึ่งค่าที่ได้รับของ Na_2O ต่ำเกินที่คาดหมายไว้ อีกทั้ง % Na_2O ของ VMK95 ในชุดที่ส่งเข้ามาไม่มีค่าที่ต่ำมากเท่นกัน จึงไม่แน่ใจว่าการทำ calibration ของศูนย์ตรวจสอบวิเคราะห์ได้ทำอย่างถูกต้องหรือไม่ อย่างไรก็ตามจะใช้ผลจาก XRD ยืนยันเพื่อที่เกิดซึ้นแทนผลขององค์ประกอบทางเคมีที่ได้จาก XRF นี้

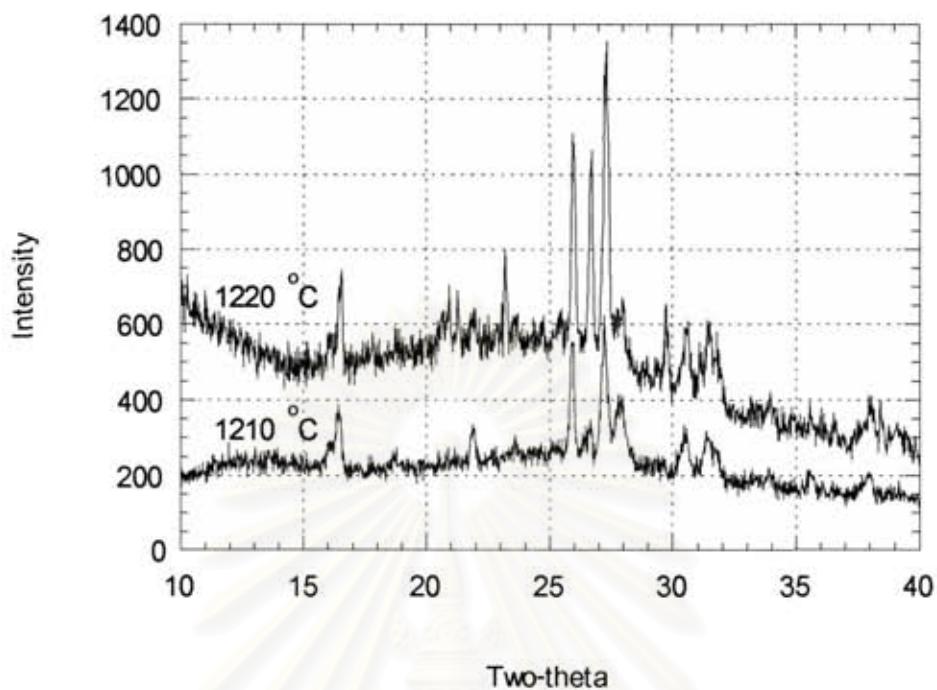
รูปที่ 3.3 แสดงผลเบรียบเทียบของ VMK95 และสูตรที่ 2 ที่เตรียมขึ้นโดยนำไปเข้ารูปแท่ง (bar) และทำการ sinter และนำ bar ที่ได้ไปตรวจสอบ XRD ผลที่ได้ยังมีลักษณะใกล้เคียงกัน แต่ผลของ VMK95 จะมีลักษณะของ glassy phase มากรกว่า

ตารางที่ 3.2 แสดงถึงสัดส่วนต่าง ๆ ของ frit ที่ใช้ผสมในสูตรที่ 2 เพื่อกำหนดอุณหภูมิการเผาหลังเข้ารูป เป็นแท่งโดยใช้ขนาดของ bar หลังเผาใกล้เคียงกันของแต่ละสูตร ผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่าการใช้พาร์ที่สูงจะทำให้อุณหภูมิในการเผาต่ำลงและ FP660 จะให้การหดตัวที่สูงกว่า

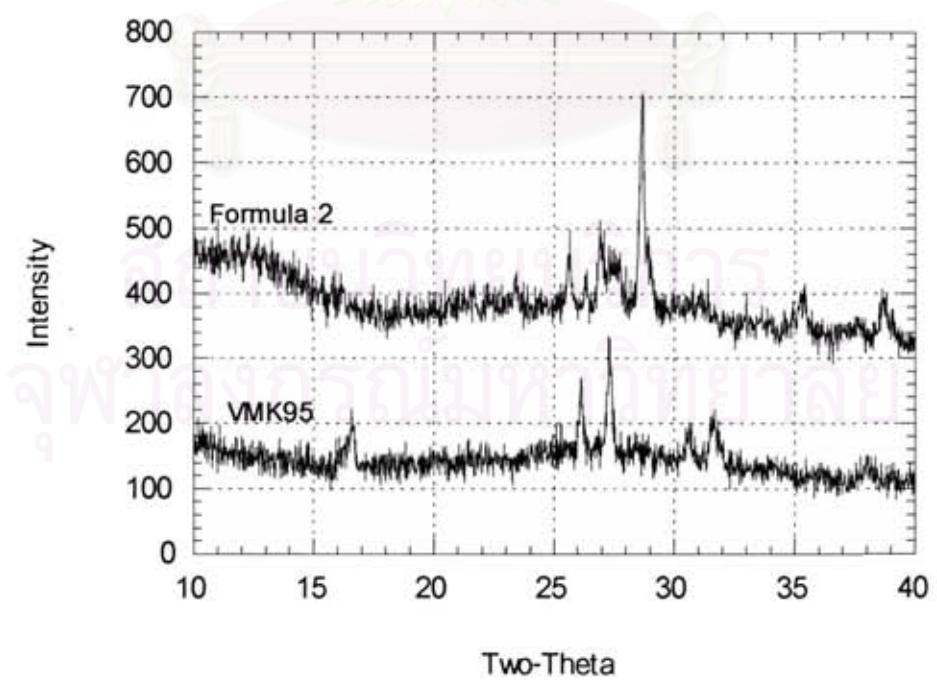
ตารางที่ 3.3 แสดงผลสัมประสิทธิ์การขยายตัวของส่วนผสมต่าง ๆ ที่นำมาทดสอบใช้เป็นสารพอร์เชน เฟลสปาร์ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การขยายตัว (COE) ของ VMK95 มีค่าสูงถึง $15.4 \times 10^{-6}/^{\circ}\text{C}$ และค่อนข้างคงที่ตั้งแต่ อุณหภูมิ 100 ไปจนถึง 600°C และค่า COE ตกลงเมื่ออุณหภูมิสูงกว่า 600°C สำหรับสูตรที่ 2 ที่เตรียมขึ้นจาก NS มีค่า COE ในช่วง $100-500^{\circ}\text{C}$ เท่ากับ $10.9 \times 10^{-6}/^{\circ}\text{C}$ ซึ่งต่ำกว่าของ VMK95 มากอาจเป็นเพราะปริมาณของสูไทร์ที่มีในสูตรที่เตรียมขึ้นมีน้อยกว่าใน VMK95 อย่างไรก็ตามอุณหภูมิที่สูงขึ้นค่า COE ของ VMK95 ตกลง ส่วนค่า COE ของสูตรที่ 2 ค่อนข้า

รูปที่ 3.1 ผล XRD ของส่วนผสมที่มี KM85 เป็นหลัก (สูตรที่ 1) ที่อุณหภูมิการเผาต่าง ๆ กัน

รูปที่ 3.2 ผล XRD ของส่วนผสมที่มี NS เป็นหลัก (สูตรที่ 2) ที่อุณหภูมิการเผาต่าง ๆ กัน

รูปที่ 3.3 ผล XRD ของ VMK95 และสูตรที่ 2 หลังจากการทำ sintering

ส่วนค่า COE ในช่วง 100-700 °C ใกล้เคียงกัน โดยที่การขยายตัวจะมีสูงในช่วง 550-600 °C ซึ่งอาจเกิดจาก quartz inversion อุณหภูมิสูงกว่า 600 °C ค่า COE จะตกลง จากผลการทดสอบ FP660 มีสมบัติที่ต่อกัน 502000 ทั้งนี้ เพราะมีค่า COE ที่สูงกว่าซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการ

ตารางที่ 3.1 ผล Chemical analysis เป็นปอร์เซนต์ที่ได้จากการตรวจสอบด้วย XRF^a ของสูตรที่เครื่ยมชั้น 2 ครั้งแรก VMK95 ที่ซื้อมา lot ในง

Material	สูตร 2		VMK95 (lot 2)
	1 st batch	2 nd batch	
SiO ₂	60.22±0.22	60.23±0.05	57.93±0.13
Al ₂ O ₃	19.99±0.06	19.83±0.08	16.14±0.06
Fe ₂ O ₃	0.09±0.003	0.09±0.002	a
MgO	0.22±0.018	0.21±0.13	0.04 ^b
Na ₂ O	1.27±0.26	1.38±0.12	0.37±0.26
K ₂ O	7.67±0.03	7.64±0.02	8.53±0.04
TiO ₂	0.15±0.003	0.15±0.004	1.17±0.02
CaO	1.35±0.02	1.35±0.003	1.40±0.02
P ₂ O ₅	0.03±0.01	0.04±0.02	0.19±0.02

*ค่าที่ได้เป็นค่าลับ

^bค่า SD มีค่าสูงถึง 0.1 เนื่องจากการตรวจสอบครั้งที่ 3 ได้ค่าเป็นลับ ในขณะที่หา 2 ครั้งแรกได้ค่าเป็นปกติ

ตารางที่ 3.2 อุณหภูมิการเผาของส่วนผสมที่ใช้ frit ใน % ที่ต่างกันโดยเบรย์เทียบกับขนาดเฉลี่ยหลังเผา

สารตั้งต้น	สัดส่วนที่ใช้	อุณหภูมิในการเผา (°C)	ขนาดเฉลี่ยหลังเผา*
สูตรที่ 2 + FP660	60 : 40	1000	29.20±0.14
	50 : 50	1000	ขนาดมิติ
สูตรที่ 2 + 502000	80 : 20	1050	29.20±0.04
	70 : 30	1025	29.25±0.05
	60 : 40	1005	29.30±0.10

* ขนาดเฉลี่ยหลังเผาจาก 5 ตัวอย่าง

ตารางที่ 3.3 ส่วนประกอบของ VMK95, สูตร 2 (NS), FP660, 502000 และส่วนผสม

Composition	Wt%	Temperature range (°C)	COE ($\times 10^{-6}/^{\circ}\text{C}$)
VMK95	100	100-500	15.4
		100-700	13.6
Formula 2	100	100-500	10.9
		100-700	11.1
Frit FP660	100	100-500	6.7
Frit 502000	100	100-500	5.3
Formula 2 + FP660	80 : 20	100-500	10.1
		100-700	10.9
	70 : 30	100-500	9.5
		100-700	11.0
	60 : 40	100-500	9.1
		100-700	11.1

การนำพิริมาณผสมกับสูตรที่ 2 ที่เตรียมขึ้นเพื่อทำให้ส่วนผสมสามารถเผาให้มีความหนาแน่นสูงพอที่อุณหภูมิในการเผาที่ต่ำลง อย่างไรก็ตามการเตรียมสูตรที่ 2 ให้มีส่วนผสมของ glassy phase เป็นองค์ประกอบจะดีกว่าการนำพิริมาณผสมทึบลง และพิริมาณที่นาได้จากตัวแทนจำหน่ายก็ยังคงมีอุณหภูมิในการหลอมตัวที่สูงกว่าที่ต้องการ

ผลการตรวจสอบ Chemical resistance โดยใช้น้ำสัมสายชู พบร่วงส่วนผสมที่เตรียมขึ้นทั้งที่ผสมพิริมาณส่วนต่าง ๆ กันหรือไม่ผสมก็ตามมีการละลายในน้ำสัมสายชูน้อยจากแซทิงไว้ 24 ชั่วโมงมีค่าน้อยกว่า 0.1 % โดยที่ VMK95 มีการละลายน้อยที่สุด และที่ใช้พิริมาณ 502000 ผสม การละลายในน้ำสัมสายชูจะมากที่สุดซึ่งแสดงผลในตารางที่ 3.4 อย่างไรก็ตามการเปรียบเทียบผลการละลาย (Solubility) ระหว่างส่วนผสมต่าง ๆ กันยังอาจให้ผลที่คลาดเคลื่อนได้ เมื่อจากการเปรียบเทียบควรทากับชิ้นงานที่มีพื้นที่ผิว (Surface area) ที่เท่ากัน เมื่อจากการละลายจะขึ้นกับพื้นที่ผิวของชิ้นงานที่สมบัตโดยตรงกับน้ำสัมสายชู ปริมาณการละลายของชิ้นงานหรือน้ำหนักที่หายไปจะมีมากถ้าพื้นที่ผิวของชิ้นงานถูกตัดส่วนโดยตรงกับน้ำสัมสายชูมาก การเปรียบเทียบกับน้ำหนักเริ่มต้นโดยพิจารณาพื้นที่ผิวของชิ้นงานที่เท่ากันจะเป็นวิธีที่ดีกว่าซึ่งในการทดลองนี้ไม่ได้คำนึงถึงพื้นที่ผิวของชิ้นงานนอกจากนี้ความพรุนตัวของชิ้นงานเป็นสิ่งสำคัญ ในการทำทดลองนี้ได้พยายามเลือกชิ้นงานที่มีความพรุนตัวไกล์เดียวกันมากทดสอบ

ตารางที่ 3.4 ผลการละลายที่มีต่อน้ำสัมสัยซุยของสารพอร์ซเลนเพลสบาร์ที่เตรียมขึ้นจากส่วนผสมต่าง ๆ

Composition	Ratio	Solubility (%)
VMK95	100	0.006
Formula 2 + FP660	60 : 40	0.02
Formula 2 + 502000	80 : 20	0.05
	70 : 30	0.06

ผลของการ Thermal Shock resistance พบว่าทุกชิ้นงานของทุกสูตรรวมทั้ง VMK95 ในผลที่เก็บเมื่อกัน คือมีอย่างมากให้เห็นทั่วชิ้นงานตั้งแต่ในรูปที่ 3.4 -3.8 อาจเป็นเพราะว่าอุณหภูมิที่ใช้ในการทดสอบสูงเกินไป

อนึ่งการทดสอบ Thermal Shock resistance ไม่สามารถกำหนดเป็นตัวเลขหรือช่วง (range) ได้ ผลของการ Thermal Shock resistance จะระบุว่าผ่านหรือไม่ผ่านนั้น เมื่อจะมีอย่างแผลบร้ากງอยู่ทั่วไปในทุกชิ้นงาน ไม่ถ้ามีอย่างแผลจะถือว่าไม่ผ่าน ในกรณีทดลองที่ทำนี้อุณหภูมิที่ใช้อาจสูงเกินไป

สรุปผลการทดลอง

การสังเคราะห์สารพอร์ซเลนเพลสบาร์สำหรับใช้ในงานหั่นตัดกรรมสามารถเตรียมขึ้นได้จากวัสดุดินที่มีตัวแทนจำหน่ายภายในประเทศไทย แต่การควบคุมคุณภาพของวัสดุดินที่นำเข้ามาผสมต้องสม่ำเสมอหรือใกล้เคียงกันในแต่ละ lot นอกจากนี้ Firing Schedule เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องควบคุม เพราะอุณหภูมิที่เผาอาจมีผลทำให้ถูกไขท์ เดอะ glassy phase มีปริมาณที่ไม่เหมาะสมต่องานหั่นตัดกรรม เพราะค่า COE ของถูกไขท์จะสูงกว่า glassy phase มาก

จากการวิจัยนี้ส่วนผสมที่เลือกนำมาใช้และให้ผลของเฟลสูลไทร์ที่ใกล้เคียงกันกับของ VMK95 ที่ใช้ในงานหั่นตัดพยายามครื้นได้แก่ Nepheline Syenite (84%), Quartz (6%), Ranong China Clay (5%) และ Frit :P606 (5%) โดยเผาอยู่ในช่วง 1185-1210 °C และทำให้เย็นตัวอย่างช้า ๆ เพื่อให้เกิดถูกไขท์ขึ้น และผลการทดสอบค่า COE ยังคงมีค่าต่างจากของ VMK95 อยู่ประมาณ 20% ส่วนผลอื่น ๆ เช่น การละลายในกรดน้ำสัมสัยซุย และ Thermal Shock resistance ไม่แตกต่างกันมากนัก

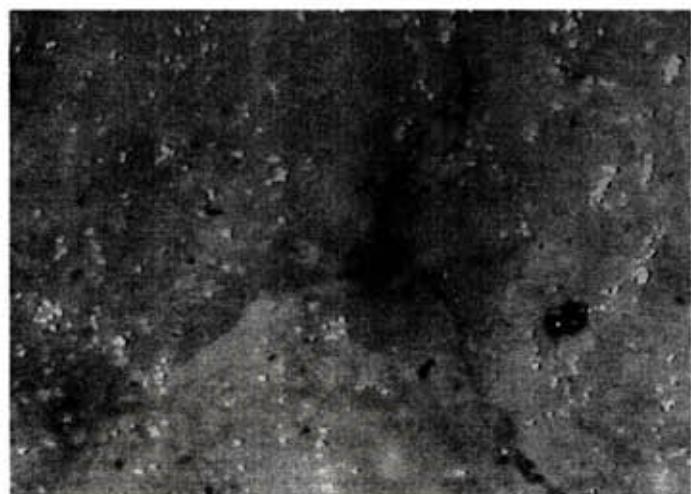
ผู้ดำเนินการบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 3.4 ผล Thermal Shock resistance ของ VMK95 (Magnification 40x)

รูปที่ 3.5 ผล Thermal Shock resistance ของสูตรที่ 2 ผสมกับ FP660 ในสัดส่วน 60:40 (Magnification 40x)

รูปที่ 3.6 ผล Thermal Shock resistance ของสูตรที่ 2 ผสมกับ 502000 ในสัดส่วน 80:20
(Magnification 40x)

รูปที่ 3.7 ผล Thermal Shock resistance ของสูตรที่ 2 ผสมกับ 502000 ในสัดส่วน 70:30
(Magnification 40x)

รูปที่ 3.8 ผล Thermal Shock resistance ของสูตรที่ 2 ผสมกับ 502000 ในสัดส่วน 60:40
(Magnification 40x)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยนี้ มีงานทดลองที่นำเสนอให้ศึกษาและทำต่อเพื่อให้สามารถพัฒนาสารพอร์ชเลนเฟลสปาร์ที่ง่ายต่อการซึมเข้าไปในเนื้อโลหะ เช่น VMK95 ดังนี้

1. เพิ่มปริมาณของฟิลิตในส่วนผสมตั้งแต่นาทีที่หลังเมื่อเตรียมสารพอร์ชเลนเฟลสปาร์
2. ควรตรวจสอบสมบัติเพิ่มเติมโดยเฉพาะ Hardness และ Toughness ซึ่งจำเป็นต้องใช้เดาสูญญากาศในการเตรียมชิ้นงาน เพื่อกำจัด pore ที่เกิดขึ้นในชิ้นงานถึงแม้วางไว้ในงานวิจัยนี้ได้ท่ากักระยะสั้น Vicker Hardness และ Toughness ก็ตามแต่ไม่สามารถวัดขนาดของ Indentor และขนาดความยาวของ crack ที่ปรากฏได้อย่างถูกต้อง เพราะมุมของ diamond บีบและชิ้นงานมี pore ปรากฏอยู่ทั่วไป
3. การตรวจสอบ Chemical resistance ควรทำกับกรดและด่างอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น Citric acid, เครื่องดื่มน้ำเชื่อม, น้ำเกลือ และอื่น ๆ เป็นต้น และการตรวจสอบควรกำหนดพื้นที่มีวิชช่องชิ้นงานให้คงที่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารอ้างอิง

- 1]. M.M. Barreiro, O. Riesgo and E.E. Vicente, "Phase identification in dental porcelain for ceramo-metallic restorations," *Dental Materials*, January 51-57 (1989).
- 2]. Jack L. Ferracane, *Materials in Dentistry: Principles and Applications* (1995).
- 3]. MacCulloch WT, *Advances in dental ceramics*, Br. Dent. J. 124 361-365 (1968).
- 4]. C. W. Fairhurst, *Dental Ceramics: The State of the Science*, Adv. Dent. Res. 6 78-81 No.9 (1992).
- 5]. J. L. Ong, D. W. Farley, B. K. Norling, "Quantification of Leucite concentration using X-ray diffraction," *Dental Materials* 16 20-25 (2000).
- 6]. J. R. Mackert Jr., A. L. Evans, "Quantitative X-ray diffraction determination of leucite thermal instability in dental porcelain," *J. Am. Ceram. Soc.* 74 450-453 (1991).
- 7]. J. R. Mackert Jr., S. W. Twiggs and A. L. Evans-Williams, "Isothermal anneal effect on leucite content in dental porcelain," *J. Dent. Res.* 74 1259-1265 (1995).
- 8]. J. R. Mackert Jr. and A. L. Evans-Williams, "Effect of cooling rate on leucite volume fraction in dental porcelains," *J. Dent. Res.* 70 137-139 (1991).
- 9]. Delbert Day, "Using Glass in the Body," *Am. Ceram. Soc. Bull.* 74 No. 12 64-68 (1995).
- 10]. Komma, Ottmar, Steidl, Juergen, "Dental ceramic material with a relatively low processing temperature," US Patent & Trademark Office (5,346,866) September 13, 1994.

KAISI3O8

Potassium Aluminum Silicate

2θ	Int	h	k	l	2θ	Int	h	k	l
13.421*	7	1	1	0	73.735*	22	4	5	1
19.062*	15	2	0	0	75.459*	<1	2	2	2
27.048*	17	2	2	0	77.052*	8	3	6	1
30.294*	100	1	3	0	77.052*	8	1	3	2
34.318*	4	1	0	1	77.986*	6	3	7	0
38.576*	7	4	0	0					
39.492*	16	2	1	1					
41.030*	2	3	3	0					
43.385*	19	4	2	0					
44.187*	51	3	0	1					
48.533*	5	3	2	1					
49.859*	14	1	5	0					
52.588*	22	1	4	1					
55.741*	3	4	4	0					
57.614*	4	3	5	0					
59.456*	23	6	0	0					
60.086*	3	5	0	1					
63.003*	<1	2	6	0					
63.653*	28	5	2	1					
68.935*	6	0	0	2					
70.426*	5	1	6	1					
70.426*	5	1	1	2					
71.490*	2	1	7	0					
72.141*	<1	2	0	2					
73.105*	<1	6	4	0					

Rad.: λ:

Filter: d-sp:

Cut off:

Int.: I/Icor.:

Ref: Yamada, H., Matsui, Y., Ito, E., Mineral. J., 12, 29 (1984)

Sys.: Tetragonal

S.G.: 14/m (87)

a: 9.3244(4)

b:

c: 2.7227(3)

A:

C: 0.2920

Ref: Ibid.

Dx: 3.905

Dm:

SS/FOM: F₂₈=33(.028, 30)

Integrated intensities. Synthesized from amorphous K Al Si₃O₈ at pressures 14-30 GPa and temperatures of 1200-1400 C, then quenched. Hollandite type. PSC: t1? To replace 20-848. Mwt: 278.33. Volume[CD]: 236.72.

©1996 JCPDS-International Centre for Diffraction Data. All rights reserved.

14-0164

Wavelength= 1.5418

1

Al₂Si₂O₅(OH)4

Aluminum Silicate Hydroxide

2θ	Int	h	k	l	2θ	Int	h	k	l
12.344*	100	0	0	1	42.731*	10	0	4	1
19.826*	35	0	2	0	43.224*	10	2	2	2
20.340*	60	1	1	0	43.508*	5	0	2	3
21.225*	45	1	1	1	43.863*	20	2	2	2
21.468*	35	1	1	1	45.415*	35	2	0	3
23.120*	40	0	2	1	45.657*	35	1	3	2
23.758*	25	0	2	1	45.975*	20	2	2	1
24.877*	80	0	0	2	46.523*	20	2	2	1
26.054*	5	1	1	1	46.853*	35	1	3	2
26.400*	35	1	1	1	47.319*	20	0	4	2
28.286*	20	1	1	2	47.715*	5	1	1	3
28.732*	20	1	1	2	47.955*	25	1	3	3
32.511*	20	0	2	2	48.692*	20	0	4	2
34.967*	35	2	0	1	49.396*	25	1	3	3
35.151*	25	1	3	0	49.596*	35	2	2	3
35.408*	35	1	3	1	50.417*	20	2	2	3
35.641*	10	1	1	2	51.051*	25	0	0	4
35.995*	45	2	0	0	53.592*	25	2	2	2
37.717*	25	0	0	3	54.313*	25	1	5	0
38.351*	40	2	0	2	54.593*	25	1	5	1
38.504*	40	1	3	1	55.019*	40	2	4	0
39.078*	5	1	1	3	55.343*	40	2	4	0
39.291*	35	1	3	1	55.488*	10	0	4	3
40.018*	20	1	3	2	55.744*	40	3	1	2
40.316*	5	0	4	0	56.338*	30	3	1	0
40.677*	10	2	2	1	56.831*	70	1	3	3
41.083*	20	1	3	2	57.333*	30	0	4	3
41.299*	20	2	0	1	57.845*	10	1	5	2
41.558*	5	2	2	0	58.165*	60	1	3	4
42.003*	10	0	4	1	58.733*	10	2	4	1
42.374*	20	0	2	3	59.523*	30	2	2	4

Rad.: CuKa

λ: 1.5418

Filter: Mono

d-sp: 22.9

Cut off:

Int.: Estimation

I/Icor.:

Ref: Goodyear, Duffin, Mineral. Mag., 32, 902 (1961)

Sys.: Triclinic

S.G.: C1

a: 5.155

b: 8.959

c: 7.407

A: 0.5754

C: 0.8268

α: 91.68

β: 104.9

γ: 89.94

Z: 2

mp:

Ref: Ibid.

Dx: 2.595

Dm: 2.645

SS/FOM: F₃₀=35(.022, 38)

ε_α: 1.559(6) ε_β: 1.564(5) ε_γ: 1.565(5) Sign: - 2V: 24-50°
 Ref: Deer, W., Howie, R., Zussman, J., Rock Forming Minerals, 3, 194
 Color: White
 Specimen from Scalby, Yorkshire, England, UK. Validated by calculated pattern Borg and Smith, GSA Memoir, 122.
 Kaolinite-serpentinite group, dioctahedral subgroup.m.C.D.
 Cell: a=5.166, b=7.407, c=5.155, α=104.90, β=119.87,
 γ=84.10, a/b=0.6974, c/b=0.6960. S.G.=P1(1). PSC: aP17. To replace 5-143 and 12-447. Mwt: 258.16. Volume[CD]: 165.22.

2θ	Int	h	k	l
59.863*	40	1	1	4
60.207*	40	2	0	3
61.219*	5	3	1	1
61.624*	5	2	4	3
62.360*	90	3	3	1

©1996 JCPDS-International Centre for Diffraction Data. All rights reserved.

SiO ₂	2θ	Int	h	k	l	2θ	Int	h	k	l
Silicon Oxide	20.860*	16	1	0	0	92.788*	<1	4	0	0
	26.640*	100	1	0	1	94.651*	1	1	0	5
Quartz, syn	36.544*	9	1	1	0	95.119*	<1	4	0	1
Rad.: CuKa1 λ: 1.5405 Filter: Ge Mono d-sp: Diffractometer	39.465*	8	1	0	2	96.238*	1	2	1	4
Cut off: Int.: Diffract. I/Icor.: 3.41	40.300*	4	1	1	1	98.751*	1	2	2	3
Ref: Kern, A., Eysel, W., Mineralogisch-Petrograph. Inst., Univ. Heidelberg, Germany, ICDD Grant-in-Aid, (1993)	42.450*	6	2	0	0	102.231	<1	1	1	5
	45.793*	4	2	0	1	102.567	<1	3	1	3
	50.139*	13	1	1	2	103.877	<1	3	0	4
	50.622*	<1	0	0	3	104.203	<1	3	2	0
	54.875*	4	2	0	2	106.593	<1	3	2	1
	55.325*	2	1	0	3	112.114	<1	4	1	0
Sys.: Hexagonal S.G.: P3 ₂ 1 (154)	57.235*	<1	2	1	0	114.061	<1	3	2	2
a: 4.91344(4) b: c: 5.40524(8) A: C: 1.1001	59.960*	9	2	1	1	114.467	2	4	0	3
α: β: γ: Z: 3 mp:	64.036*	2	1	1	3	114.639	2	4	1	1
Ref: Ibid.	65.786*	<1	3	0	0	115.885	<1	2	2	4
	67.744*	6	2	1	2	117.537	<1	0	0	6
	68.144*	7	2	0	3	118.313	<1	2	1	5
	68.318*	5	3	0	1	120.124	1	3	1	4
Dx: 2.649 Dm: 2.660 SS/FOM: F ₃₀ =539(0.0018, 31)	73.468*	2	1	0	4	121.853	<1	1	0	6
	75.660*	3	3	0	2	122.605	<1	4	1	2
εα: ηωβ: 1.544 εγ: 1.553 Sign: + 2V:	77.675*	1	2	2	0	127.251	<1	3	0	5
Ref: Swanson, Fuyat, Natl. Bur. Stand. (U.S.), Circ. 539, 3, 24 (1954)	79.884*	2	2	1	3	131.203	<1	1	1	6
	80.047*	<1	2	2	1	132.756	<1	5	0	1
	81.173*	2	1	1	4	134.293	<1	4	0	4
	81.491*	2	3	1	0	136.424	1	2	0	6
Color: White	83.840*	1	3	1	1	137.895	2	4	1	3
-integrated intensities. Pattern taken at 23(1) C. Low temperature quartz determination based on profile fit method. O ₂ Si type. Quartz group. Silicon used as an internal stand. PSC: hP9. To replace 33-1161. Mwt: 60.08. Volume[CD]: 113.01.	84.957*	<1	2	0	4	140.318	<1	3	3	0
	87.439*	<1	3	0	3	143.251	3	5	0	2
	90.831*	2	3	1	2	144.119	<1	3	3	1

38-1423

Wavelength= 1.5405981

KAlSi ₂ O ₆	2θ	Int	h	k	l	2θ	Int	h	k	l
Potassium Aluminum Silicate	9.320*	3	1	0	1	48.453*	2	5	3	4
	13.537*	3	2	0	0	48.830*	4	5	4	3
Leucite, syn	16.053*	7	1	1	2	49.542*	3	3	3	6
Rad.: CuKa1 λ: 1.5405 Filter: Graph Mono d-sp: Diffractometer	16.461*	37	2	1	1	50.341*	3	6	4	0
Cut off: 17.7 Int.: Diffract. I/Icor.:	18.715*	7	2	0	2	50.552*	2	4	2	6
Ref: Wong-Ng, W., McMurdie, H., Paretzkin, B., Hubbard, C., Dragoo, A., NBS (USA), ICDD Grant-in-Aid, (1987)	19.183*	<1	2	2	0	50.893*	4	6	3	3
	20.520*	2	1	0	3	51.163*	4	7	1	2
	24.663*	8	2	1	3	51.305*	3	7	2	1
	25.115*	9	3	1	2	51.575*	<1	6	2	4
	25.383*	13	3	2	1	52.944*	6	3	2	7
	25.892*	69	0	0	4	53.589*	1	5	1	6
Sys.: Tetragonal S.G.: I4 ₁ /a (88)	27.277*	100	4	0	0	54.902*	9	7	2	3
a: 13.0654(7) b: c: 13.7554(13) A: C: 1.0528	28.234*	5	3	0	3	55.150*	11	7	3	2
α: β: γ: Z: 16 mp:	28.890*	5	4	1	1	56.273*	4	8	0	0
Ref: Wong-Ng, W et al.(USA), Powder Diffraction, 2, 198 [1987]	29.321*	4	2	0	4	56.504*	5	4	4	6
	30.266*	8	4	0	2	57.190*	2	8	1	1
	30.569*	29	4	2	0	57.431*	3	6	4	4
	31.437*	44	3	2	3	58.185*	4	8	2	0
	31.810*	23	3	3	2	58.735*	2	5	0	7
Dx: 2.469 Dm: SS/FOM: F ₃₀ =137(0.0061, 36)	33.273*	2	1	0	5	59.829*	<1	7	0	5
εα: ηωβ: 1.5095(1) εγ: Sign: 2V:	33.889*	12	3	1	4	60.237*	3	7	3	4
Ref: Deer, W., Howie, R., Zussman, J., Rock Forming Minerals, 4, 76 (1963)	34.376*	3	4	1	3	60.537*	3	8	1	3
	36.065*	3	2	1	5	61.759*	<1	3	3	8
	37.442*	3	5	1	2	62.568*	4	7	5	2
	37.616*	3	5	2	1	62.779*	5	2	1	9
Color: Colorless	37.964*	20	4	0	4	63.671*	<1	8	4	0
CAS #: 1302-34-7. Prepared at NBS, Gaithersburg, Maryland.	38.677*	4	3	0	5	64.503*	2	9	0	1
SA, by sol gel technique using i-propanol. Tetraethylorthosilicate was partially prehydrolysed to compensate for slow hydrolysis; mixed with stoichiometric amounts of aluminum isobutoxide and potassium acetate; mixed under argon, stirred and heated overnight at 102 C; hydrolysed with a N H4 O H i-propanol mixture, heated and stirred overnight at 102 C. The amorphous gel was centrifuged, washed and air dried, crystallized by heating at 1450 C for 15 hours. A cubic high temperature modification was described by Hermansson and Carlsson, 31-967 (1978). The structure was determined by Wyart (1). The stability of Leucite was investigated by Seki and Kennedy (2). The structure of this specimen was refined by neutron diffraction by F. Beech and A. Santoro. Analcime group. Silicon, fluorophlogopite used as an internal stands. PSC: tI160. To replace 15-47. Mwt: 218.25. Volume[CD]: 2348.11.	38.978*	5	4	4	0	64.700*	2	8	2	4
	39.238*	3	3	3	4	65.945*	1	5	4	7
	39.670*	3	5	0	3	66.289*	1	3	2	9
	41.170*	3	3	2	5	67.657*	2	9	0	3
	41.717*	5	2	0	6	67.967*	2	8	5	1
	42.092*	5	5	2	3	68.215*	3	7	3	6
	42.378*	9	5	3	2	69.327*	2	9	2	3
	43.524*	3	4	1	5	69.843*	1	2	0	10
	43.798*	11	6	2	0					
	44.867*	3	5	4	1					
	46.699*	3	1	0	7					
	47.069*	3	6	3	1					
	47.379*	3	4	4	4					